

The image shows the interior of a grand, ornate hall, likely a museum or a palace. The ceiling is a dome with three large, circular stained glass windows. The walls are decorated with intricate carvings, statues, and murals. The architecture is highly detailed, with classical elements like arches and columns. The overall atmosphere is one of historical grandeur and artistic richness.

THE MEMORY PALACE

FOCUS ON THE FRENCH ART SCENE WITH THE
PRIX MARCEL DUCHAMP

Art Safari

ediția 11 | 11e édition | 11th edition

Cuprins

Sommaire

Summary

CUVÂNT-ÎNAINTE	4	AVANT-PROPOS	4	FOREWORDS	4
Art Safari	4	Art Safari	4	<i>Art Safari</i>	<i>4</i>
ADIAF + Prix Marcel Duchamp	5	ADIAF + Prix Marcel Duchamp	5	<i>ADIAF + Prix Marcel Duchamp</i>	<i>5</i>
Institutul Francez	7	Institut Français	7	<i>Institut Français</i>	<i>7</i>
THE MEMORY PALACE		LE PALAIS DE MEMOIRE		THE MEMORY PALACE	
Introducere	11	Introduction	11	<i>Introduction</i>	<i>11</i>
EXPOZIȚIE		EXPOSITION		EXHIBITION	
Folclor	15	Folklore	15	<i>Folklore</i>	<i>15</i>
Ecou	33	Echo	33	<i>Echo</i>	<i>33</i>
Fantome	48	Fantômes	48	<i>Ghosts</i>	<i>48</i>
Trecutul se repetă	62	Récurrence de l'Histoire	62	<i>History Repeating</i>	<i>62</i>
Reînnoire	74	Renouveau	74	<i>Renewal</i>	<i>74</i>
Mulțumiri	88	Remerciements	88	<i>Thanks</i>	<i>88</i>

coperta față / spate - Palatul Dacia-România, tavanul atriumului de la intrare

Pag. 3 - Palatul Dacia-România, fațadă

Page 8-10 - vederi din expoziție,

The Memory Palace. Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp,

Art Safari 11, București, 09.02 – 14.05.2023.

Credit foto: Andrei Mărgulescu

Couverture et quatrième de couverture - Palais Dacia-Romania, plafond du hall d'entrée

Page 3 - Palais Dacia-Romania, façade

Pages 8-10 - vues d'exposition,

Le palais de mémoire – Focus sur la scène française avec le prix Marcel Duchamp,

Art Safari 11, Bucarest, 09.02 – 14.05.2023.

Crédits photo : Andrei Mărgulescu

Cover and back cover - Dacia-Romania Palace, entrance hall ceiling

Page 3 - Dacia-Romania Palace, façade

Pages 8-10 - exhibition views,

The Memory Palace – Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp,

Art Safari 11, Bucharest, 09.02 – 14.05.2023.

Photo credits: Andrei Mărgulescu

Art Safari
10 feb. >> 14 mai

Expoziții
Ion Theodorescu-Sion
* 100 ani de naștere

Măstria Picturii Spanole
* World of 200th Anniversary
Programa de studii

The Memory Palace
* First on the French Art Scene
with the New National Challenge

Young Blood 2.0
* 1st Year Anniversary
Căminul de Studii

Program de studii
2020 - 2022
* 1st Year Anniversary
Căminul de Studii

Tururi de seară
20:00 - 22:00

Parteneri
Căminul de Studii

Tururi de seară
20:00 - 22:00

Parteneri
Căminul de Studii

Expoziție temporară
Temporary Exhibition
Feb. 16 >> Mar. 05

10
urmasii ai lui
Brancusi

Exhibitions
Ion Theodorescu-Sion
* 100th Anniversary

Masters of Spanish Painting
* 19th Century and the Beginning
of Impressionism

The Memory Palace
* First on the French Art Scene
with the New National Challenge

Young Blood 2.0
* 1st Year Anniversary
Căminul de Studii

Program de studii
2020 - 2022
* 1st Year Anniversary
Căminul de Studii

Tururi de seară
20:00 - 22:00

Parteneri
Căminul de Studii

A R I 9 9

Visit Art Safari exhibition

Cuvânt-înainte

Ioana Ciocan, CEO Art Safari și comisar al României la Bienala de Artă de la Veneția: „Art Safari este astăzi cel mai important eveniment dedicat artei în România și estul Europei. După ce am prezentat în 2022 o expoziție de importanță majoră în parteneriat cu Muzeul Victoria și Albert din Londra, aflat la prima sa expoziție în Europa de Est, este o onoare acum pentru Art Safari să expună scena de artă contemporană franceză distinsă prin Premiul Marcel Duchamp. Este încă o dovadă a legăturii culturale strânse și a dialogului artistic constant dintre Franța și România. Suntem încântați să prezentăm publicului nostru român și internațional arta franceză a momentului, alături de arta românească contemporană și maeștrii artei spaniole din secolul al XIX-lea. *The Memory Palace* ocupă etajul al doilea al Art Safari, aflat în Palatul Dacia-România din inima centrului istoric al Bucureștiului.

Avant-propos

Ioana Ciocan, PDG d'Art Safari et organisatrice du pavillon roumain à la Biennale d'Art de Venise : « Art Safari est aujourd'hui le plus important événement dédié à l'art en Roumanie et en Europe de l'Est. Après avoir présenté en 2022 une grande exposition en partenariat avec le Victoria and Albert Museum de Londres, c'est un honneur pour Art Safari d'exposer la scène artistique contemporaine française autour du Prix Marcel Duchamp, d'autant plus qu'il existe depuis longtemps un véritable circuit culturel et un dialogue constant entre la France et la Roumanie. Nous sommes ravis de présenter à notre public local et international l'art contemporain français au côté d'expositions consacrées à la création contemporaine roumaine et aux grands maîtres de l'art espagnol. *Le Palais de mémoire* occupe le deuxième étage d'Art Safari, situé dans le palais Dacia-Romania au cœur du centre historique de Bucarest. »

Foreword

Ioana Ciocan, CEO Art Safari and Romanian commissioner at the Venice Biennale d'Arte: "Art Safari is today the most important event dedicated to art in Romania and Eastern Europe. After presenting a major exhibition in 2022 in partnership with the Victoria and Albert Museum in London, it is an honor for Art Safari to exhibit the French contemporary art scene around the Marcel Duchamp Prize, especially since a real cultural circuit and a constant dialogue between France and Romania have existed for a long time. We are delighted to present French contemporary art to our local and international audience alongside exhibitions dedicated to Romanian contemporary creation and the great masters of Spanish art. The Memory Palace occupies the second floor of Art Safari, located in the Dacia-Romania Palace in the heart of the historic center of Bucharest."

ADIAF

Înființată în 1994, Asociația pentru difuzarea internațională a artei franceze reunește 300 de colecționari de artă contemporană. Susținută prin mecenat, ADIAF are misiunea de a contribui la promovarea artei franceze pe plan internațional.

Premiul Marcel Duchamp

Creat în 2000 de către ADIAF, Premiul Marcel Duchamp se acordă în fiecare an unuia dintre cei patru artiști francezi sau rezidenți în Franța care activează în domeniul artelor vizuale.

Organizat în parteneriat cu Centrul Pompidou și dispunând de 90.000 de euro, dintre care un premiu de 35.000 de euro pentru câștigător, acesta este considerat unul dintre cei mai relevanți vectori de informații despre arta contemporană din Franța și printre cele mai mari premii de referință din lume.

Mai mult decât o distincție prestigioasă, acest premiu al colecționarilor este o

L'ADIAF

Fondée en 1994, l'Association pour la diffusion internationale de l'art français mobilise 300 collectionneurs d'art contemporain français. Soutenue par des mécènes, l'ADIAF s'est donnée comme mission de contribuer au rayonnement international de la scène française.

Le Prix Marcel Duchamp

Créé en 2000 par l'ADIAF, le Prix Marcel Duchamp distingue chaque année un lauréat parmi quatre artistes français ou résidents en France travaillant dans le domaine des arts visuels. Organisé en partenariat avec le Centre Pompidou et doté de 90 000 euros, dont un prix de 35 000 euros pour le lauréat, il est considéré comme l'un des plus pertinents vecteurs d'information sur l'art contemporain en France et l'un des grands prix de référence dans le monde. Plus qu'un simple prix, ce prix de collectionneurs est un dispositif complet d'accompagnement des artistes : 50 expositions ont ainsi été organisées par l'ADIAF autour du

THE ADIAF

Founded in 1994, the Association for the International Diffusion of French Art mobilizes 300 collectors of contemporary art. Supported by patrons, ADIAF's mission is to contribute to the international promotion of the French art scene.

The Marcel Duchamp Prize

Established in 2000 by the ADIAF, the Marcel Duchamp Prize rewards each year one of four French artists or artists residing in France working in the field of visual arts. Organized in partnership with the Centre Pompidou and endowed with 90,000 euros, including a prize of 35,000 euros for the laureate, it is considered one of the most relevant vectors of information on contemporary art in France and one of the great reference prizes in the world. The Marcel Duchamp Prize is not just a prestigious award, but a comprehensive support system for artists' careers: The ADIAF organizes

RO

modalitate complexă de susținere a artiștilor: ADIAF a organizat 50 de expoziții dedicate artiștilor laureați și nominalizați, dintre care 20 pe plan internațional, cu sprijinul Institutului Francez.

Claude Bonnin, Președinte ADIAF:
„Misiunea ADIAF este de a promova scena de artă franceză la nivel internațional, prin expoziții dedicate artiștilor Premiului Marcel Duchamp. Aștept cu nerăbdare această întâlnire de la București care va marca reluarea programului internațional post-pandemie. Mulțumesc Art Safari pentru invitația de a prezenta zece artiști, câștigători și nominalizați la Premiul Marcel Duchamp, care alcătuiesc o bogată panoramă a artei contemporane din Franța, grație talentului Dariai de Beauvais. În contextul actual al incertitudinii și războiului, arta este esențială și trebuie să subliniem importanța acestei expoziții care reflectă spiritul timpului nostru și permite un dialog cu prietenii noștri români.”

FR

prix, dont une vingtaine à l'international avec le soutien de l'Institut Français.

Claude Bonnin, Président de l'ADIAF :
« La mission de l'ADIAF est de faire connaître la scène française à l'international grâce à des expositions que nous organisons autour des artistes du Prix Marcel Duchamp. Je me réjouis de ce nouveau rendez-vous à Bucarest qui nous permet de reprendre notre programme d'expositions après la pandémie. Merci à Art Safari de cette invitation à venir présenter dix artistes, lauréats et nommés du Prix Marcel Duchamp, formant un panorama riche et pluriel de l'art contemporain en France grâce au talent de Daria de Beauvais. Dans le contexte actuel d'incertitudes et de guerre, l'art est essentiel, et il faut souligner l'importance de cette exposition qui permettra un dialogue avec nos amis roumains. »

EN

exhibitions dedicated to the prize's artists, more than 50 to date, including 20 at international level with the support of the Institut Français.

*Claude Bonnin President of the ADIAF:
“The ADIAF mission is to promote the French scene internationally, through exhibitions that we organize around the Marcel Duchamp Prize artists. I am looking forward to this meeting in Bucharest that will allow us to resume our international program after the pandemic. Thank you to Art Safari for this invitation to present ten artists, winners and nominees of the Marcel Duchamp Prize, forming a rich and plural panorama of contemporary art in France thanks to the talent of Daria de Beauvais. In the current context of uncertainty and war, art is essential, and we must emphasize the importance of this exhibition which reflects the spirit of our time and will allow a dialogue with our Romanian friends.”*

Premiul Marcel Duchamp este organizat de ADIAF cu sprijinul:
Le Prix Marcel Duchamp est organisé par l'ADIAF avec le soutien de :
The Marcel Duchamp Prize is organized by the ADIAF with the support of:

www.adiaf.com
Facebook : @ADIAFOfficiel
Instagram : @ADIAF_O
Twitter : @ADIAF_O

Institutul Francez

Julien Chiappone-Lucchesi, Conseiller de coopération et action culturelle et Directeur general al Institutului Francez din România: „Suntem mândri că am contribuit la realizarea acestei expoziții de nivel înalt, care oferă publicului român o călătorie inteligentă, poetică și îndrăzneată în compania unor artiști minunați, activi pe scena contemporană franceză. Această propunere originală a curatoarei Daria de Beauvais va lăsa, fără îndoială, urme în memoria vizitatorilor săi. Istoria relațiilor artistice dintre Franța și România este foarte bogată și mă bucur că ADIAF și Art Safari fac parte din această lungă tradiție, ambele fiind reprezentantele unei dinamici și viziuni ambițioase - mai necesare ca niciodată în Europa - în slujba dialogului, a diversității și a creației.”

L’Institut Français

Julien Chiappone-Lucchesi, Conseiller de coopération et action culturelle et Directeur général de l’Institut Français de Roumanie : « Nous sommes fiers d’avoir contribué à la réalisation de cette exposition de haut-niveau qui offre au public roumain un parcours intelligent, poétique et audacieux en compagnie de merveilleux artistes actifs sur la scène contemporaine française. Cette proposition inédite de la commissaire Daria de Beauvais marquera sans aucun doute la mémoire des visiteurs. L’histoire des relations artistiques entre la France et la Roumanie est d’une grande richesse et je me réjouis que l’ADIAF et Art Safari s’inscrivent résolument dans cette longue tradition, car tous deux sont porteurs d’une dynamique et d’une vision ambitieuses – plus que jamais nécessaire en Europe – en faveur du dialogue, de la diversité et de la création. »

The Institut Français

Julien Chiappone-Lucchesi, Advisor for Cooperation and Cultural Action and General Manager of the French Institute of Romania: “We are proud to have contributed to the realization of this high-level exhibition which offers the Romanian public an intelligent, poetic and audacious journey in the company of marvelous artists active on the French contemporary scene. This unique proposal by curator Daria de Beauvais will undoubtedly mark the memory of visitors. The history of artistic relations between France and Romania is very rich and I am delighted that the ADIAF and Art Safari are resolutely part of this long tradition, because both are bearers of a dynamic and an ambitious vision – more necessary than ever in Europe – in favor of dialogue, diversity and creation.”

C,D

The Memory Palace

Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp

Curator Darla de Beauvais, assist. Lisa Colin

The Memory Palace

Art Safari Kids

Prin Atrium

**Bob George
Coffee Bar**

THE MEMO PALACE
Focus on the French Art
with the Prix Marcel Duc
Curator Daria de Beauvais
Asst. Lina Collin

C1

The Memory Palace

C1

← →
C2 C3

THE MEMORY PALACE

Focus on the French Art Scene
with the **Prix Marcel Duchamp**

Curator Daria de Beauvais
Asist. Lisa Colin

THE MEMORY PALACE

Palatele Memoriei au fost inventate în Antichitate, ca modalitate de a reține fapte și idei, „stocându-le”, prin asociere, în locuri imaginare. Expoziția *The Memory Palace* dezvăluie modul în care artiștii contemporani se folosesc de trecut pentru a-l reinterpretă, pentru un viitor plin de speranță.

The Memory Palace prezintă o selecție de opt artiști și două perechi de pe scena artistică franceză (din generații și medii culturale diferite) care au participat la Premiul Marcel Duchamp în ultimii cincisprezece ani.

Expoziția, distribuită în două zone cvasi-simetrice, se folosește de amplasarea operelor în oglindă și de senzații de *déjà-vu*. Ea invită vizitatorii să se piardă în labirintul acestor foste birouri, al acestui palat al memoriei, atât real (clădirea Dacia-România), cât și simbolic (expoziția).

O parte dintre acești artiști revizitează istoria culturală occidentală, ca

Les palais de mémoire ont été inventés pendant l'Antiquité comme un moyen de se rappeler des faits et des idées, de les « stocker », par association, dans des lieux imaginaires. L'exposition éponyme dévoile comment des artistes contemporains s'emparent du passé pour le réinterpréter, vers un avenir plein d'espoir.

Le palais de mémoire met en lumière une sélection de huit artistes et deux duos de la scène française (de générations et d'horizons culturels différents) ayant participé au Prix Marcel Duchamp au cours des quinze dernières années. L'exposition, répartie dans deux zones quasi-symétriques, joue sur un accrochage en miroir et des impressions de déjà-vu. Elle invite les visiteurs à venir se perdre dans les dédales de ces anciens bureaux, de ce palais de la mémoire, à la fois réel (le palais Dacia-Romania), et symbolique (l'exposition). Certains de ces artistes revisitent l'histoire culturelle occidentale,

Memory palaces were invented during Antiquity as a way of remembering facts and ideas, “storing” them, by association, in imaginary places. The eponymous exhibition reveals how some contemporary artists seize the past to reinterpret it, towards a hopeful future.

The Memory Palace highlights a selection of eight artists and two duos of the French art scene (from different generations and cultural backgrounds), who participated in the Marcel Duchamp Prize in the past fifteen years. The exhibition, distributed in two quasi-symmetrical areas, plays on a mirror hanging and impressions of déjà vu. It invites visitors to get lost in the maze of these former offices, of this memory palace, both real (the Dacia-Romania building) and symbolic (the exhibition). Some of these artists revisit the Western cultural history, for instance

RO

Farah Atassi, cu pânzele sale pline de viață, viziuni subiective despre istoria picturii secolului al XX-lea, sau Clément Cogitore, a cărui reinterpretare a operei *Les Indes Galantes*, de Rameau, cu dansatori de krump, permite acestei opere din secolul al XVIII-lea să intre într-un nou spațiu urban și politic. Alții propun o perspectivă nouă asupra meșteșugurilor: Mircea Cantor își imaginează, așadar, o rozetă monumentală realizată din conserve uzate, folosind tehnica *upcycling*-ului, combinând inspirația medievală și societatea de consum contemporană. Daniel Dewar și Grégory Gicquel pun la îndoială sculptura tradițională în lemn, amestecând diferite aptitudini și forme de viață în piesele lor de mobilier suprarealiste. De asemenea, este vorba și despre crearea de punți între trecut și viitor: Katinka Bock filmează scufundarea unei bărci pline cu pietre, creând o imagine nedeterminată în spațiu și timp, iar lucrarea din neon a lui Enrique Ramírez afirmă că „viitorul nu încetează să se

FR

par exemple Farah Atassi avec ses toiles vives, visions subjectives de l'histoire de la peinture du XXe siècle, ou Clément Cogitore dont la réinterprétation des *Indes Galantes* de Rameau avec des danseurs de krump permet à cet opéra-ballet du XVIIIe siècle d'entrer dans un nouvel espace urbain et politique. D'autres jettent un regard neuf sur l'artisanat : Mircea Cantor imagine ainsi une rosace monumentale faite de canettes usagées en utilisant la technique du surcyclage, alliant inspiration médiévale et société de consommation contemporaine. Daniel Dewar et Grégory Gicquel s'interrogent quant à eux sur la sculpture traditionnelle en bois, mêlant différentes compétences et formes de vie dans leurs meubles surréalistes. Il s'agit aussi de créer des ponts entre le passé et le futur, avec Katinka Bock filmant le naufrage d'une barque remplie de pierres, créant une image indéterminée dans l'espace et le temps, ou le néon d'Enrique Ramírez déclarant que

EN

Farah Atassi with her vivid canvases, subjective visions of the 20th century history of painting, or Clément Cogitore, whose reinterpretation of Rameau's Les Indes Galantes with krump dancers allows this 18th century opera-ballet to enter a new urban and political space. Others take a fresh look at crafts: Mircea Cantor thus imagines a monumental rosace made of used cans, using the technics of upcycling while combining Middle Age inspiration and contemporary consumer society. Daniel Dewar and Grégory Gicquel for their part question traditional wood sculpture, mixing different know-how and life forms in their surrealist furniture. It is also about creating bridges between the past and the future, with Katinka Bock filming the shipwreck of a boat full of stones, creating an image undetermined in space and time, or Enrique Ramírez's neon work stating in French that "The future never ceases to repeat

RO

repete, fiind nedespărțit de trecut”. Memoria funcționează ca un fir călăuzitor al expoziției, fie că este vorba despre o memorie fantomatică, în instalația Tatianeii Trouvé, despre una istorică, în cazul nucleelor geologice ale Joanei Hadjithomas și ale lui Khalil Joreige, extrase din siturile culturale pariziene, sau despre una politică, în schițele cu nori ale lui Thu-Van Tran, lucrări delicate ce evocă acțiunile tragice care se pot înfăptui pe timp de război. În cele din urmă, Michel Blazy încurajează timpul să-i facă treaba, permițând plantelor să crească liber, departe de drumurile bătătorite.

Artiștii expoziției *The Memory Palace* arată că prezentul permite reînnoarea legăturilor destrămate ale trecutului, reinterpretarea acestuia pentru a-i dizolva traumele sau, dimpotrivă, reconsiderarea trecutului pentru a găsi inspirația, punând în valoare cunoștințe și abilități diferite. Acești artiști aduc în discuție moștenirile noastre, deschid

FR

« L’avenir ne cesse de se répéter, inséparable du passé ». La mémoire est un fil rouge de l’exposition, qu’il s’agisse d’un souvenir fantomatique avec les esquisses de Tatiana Trouvé, d’un souvenir historique avec les carottes géologiques extraites de sites culturels parisiens par Joana Hadjithomas et Khalil Joreige, ou d’un souvenir politique avec les nuages dessinés par Thu-Van Tran, œuvres délicates évoquant les actions tragiques qui peuvent être faites en temps de guerre. Enfin, Michel Blazy encourage le temps à faire son œuvre, permettant à des plantes de se développer librement hors des sentiers battus.

Les artistes du *Palais de mémoire* montrent que le présent permet de rassembler les liens dénoués du passé, de relire ce dernier pour en exciser les traumatismes, ou au contraire de le revisiter pour s’en inspirer tout en mettant en avant différents savoirs et savoir-faire. Ces artistes interrogent nos héritages,

EN

itself, inseparable from the past.” Memory functions as a guiding thread in the exhibition, whether a ghostly memory with Tatiana Trouvé’s sketches, a historical memory with Joana Hadjithomas and Khalil Joreige’s geological cores extracted from Parisian cultural sites, or a political memory with Thu-Van Tran’s drawn clouds, delicate works evoking the tragic actions that can be done in wartime. Finally, Michel Blazy lets time do his work, and various plants grow freely off the beaten tracks.

Artists in The Memory Palace show that the present allows us to bring together the broken bonds of the past, to offer new readings in order to excise its traumas or, on the contrary, to revisit it for inspiration while different knowledge and know-how are put forward. These artists question our legacies, open the field of possibilities and invoke

RO

**sfera posibilităților și invocă povești
dincolo de memoria umană, într-o
perpetuă reînnoire.**

**Artiști: Farah Atassi, Michel Blazy,
Katinka Bock, Mircea Cantor,
Clément Cogitore, Daniel Dewar &
Grégory Gicquel, Joana Hadjithomas &
Khalil Joreige, Enrique Ramírez,
Thu-Van Tran, Tatiana Trouvé**

**Curator: Daria de Beauvais
asistată de Lisa Colin**

FR

ouvrent le champ des possibles et
invoquent des récits au-delà de la
mémoire humaine, dans un perpétuel
renouveau.

Avec : Farah Atassi, Michel Blazy,
Katinka Bock, Mircea Cantor,
Clément Cogitore, Daniel Dewar &
Grégory Gicquel, Joana Hadjithomas
& Khalil Joreige, Enrique Ramírez,
Thu-Van Tran, Tatiana Trouvé

Commissaire : Daria de Beauvais
assistée par Lisa Colin

EN

*stories beyond human memory, in a
perpetual renewal.*

*With: Farah Atassi, Michel Blazy,
Katinka Bock, Mircea Cantor,
Clément Cogitore, Daniel Dewar &
Grégory Gicquel, Joana Hadjithomas
& Khalil Joreige, Enrique Ramírez,
Thu-Van Tran, Tatiana Trouvé*

*Curator: Daria de Beauvais
assisted by Lisa Colin*

FOLCLOR

Ca răspuns la industrializare și la stilul de viață din ce în ce mai urban, la sfârșitul secolului al XIX-lea s-a remarcat o mare pasiune pentru folclor. Artele și tradițiile populare au fost puse în prim-plan, identitatea unei culturi fiind transmisă de la o generație la alta prin intermediul poveștilor și al meșteșugurilor. Această căutare a autenticității a permis păstrarea anumitor moșteniri istorice și culturale. Astăzi, picturile lui Farah Atassi, precum și sculpturile lui Daniel Dewar și ale lui Grégory Gicquel, explorează o abordare, reinterpretând istoria artei și practicile tradiționale. Fotografiele lui Mircea Cantor aduc un omagiu mâinilor marii artiste române Geta Brătescu, fotografiile ce opresc brusc timpul, în vreme ce sculptura creată de Katinka Bock face ca diferitele epoci să se întrepătrundă. În final, Clément Cogitore expune tradiții și ritualuri străvechi – legătura socială primordială a societăților noastre.

FOLKLORE

En réponse à l'industrialisation et aux modes de vie de plus en plus citadins, on assiste à la fin du XIXe siècle à un engouement pour le folklore. Les Arts et Traditions Populaires sont mis en avant, l'identité d'une culture se transmettant d'une génération à l'autre par des récits et savoir-faire artisanaux. Cette quête d'authenticité a permis la sauvegarde de certains patrimoines historiques et culturels. Aujourd'hui, la peinture de Farah Atassi comme les sculptures de Daniel Dewar et Grégory Gicquel explorent une voie expérimentale, relisant l'histoire de l'art comme les pratiques traditionnelles. Les photographies de Mircea Cantor rendent hommage aux mains de la grande artiste roumaine Geta Brătescu, qui arrêtent soudainement le temps, tandis que la sculpture de Katinka Bock entremêle les époques. Enfin, Clément Cogitore expose des traditions et rituels séculaires, lien social primordial de nos sociétés.

FOLKLORE

In response to industrialisation and increasingly urban lifestyles, the end of the 19th century witnessed a craze for folklore. Arts and Popular Traditions are put forward: the identity of a culture transmitted from one generation to the next through stories and craft skills. This quest for authenticity has enabled the safeguarding of some historical and cultural heritage. Today, Farah Atassi's painting as well as Daniel Dewar and Grégory Gicquel's sculptures, explore an experimental path with a re-reading of art history and traditional practices. Mircea Cantor's photographs pay tribute to the hands of Geta Brătescu, a great Romanian artist, which suddenly stop time, while Katinka Bock's sculpture intertwines periods. Finally, Clément Cogitore exposes age-old traditions and rituals, as a primordial social link of our societies.

Pag. 16-19 - vederi din expoziție,

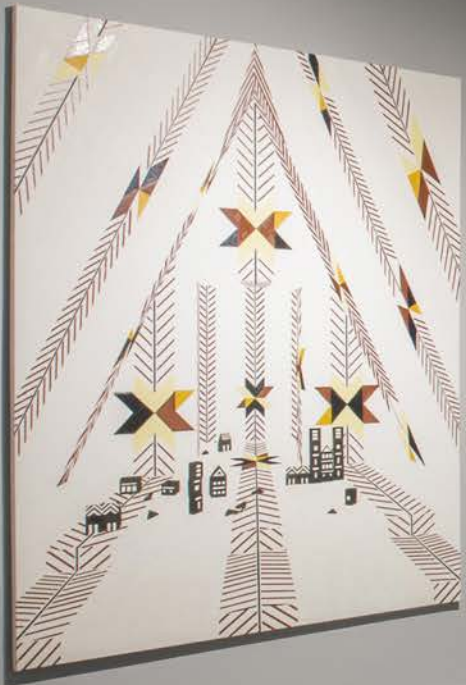
The Memory Palace. Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp, Art Safari 11, București, 09.02 – 14.05.2023. Credit foto: Andrei Mărgulescu

Pages 16-19 - vues d'exposition,

Le palais de mémoire – Focus sur la scène française avec le prix Marcel Duchamp, Art Safari 11, Bucarest, 09.02 – 14.05.2023. Crédit photo : Andrei Mărgulescu

Pages 16-19 - exhibition views,

The Memory Palace – Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp, Art Safari 11, Bucharest, 09.02 – 14.05.2023. Photo credit: Andrei Mărgulescu

THE MEMORY PALACE

Focus on the French Art Scene with the Prix Marcel Duchamp

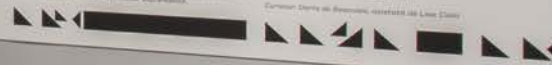

Despre memoria și timp, despre încrederea în memoria de a trăi. Proiectarea vizuală "The Memory Palace" a lui Marcel Duchamp este o lucrare care explorează în mod profund noțiunile de timp și spațiu în artă. Prin intermediul acestui proiect, artistul își exprimă gândurile și emoțiile sale în mod vizual, creând o structură complexă și dinamică. Lucrarea este o invitație la reflecție și la explorarea noilor perspective asupra timpului și spațiului.

Marcel Duchamp este unul dintre artiștii cei mai importanți din secolul al XX-lea. El a fost un pionier al artelor vizuale și a avut o influență profundă asupra artelor contemporane. În "The Memory Palace", el explorează noțiunile de timp și spațiu în mod vizual, creând o structură complexă și dinamică. Lucrarea este o invitație la reflecție și la explorarea noilor perspective asupra timpului și spațiului.

De asemenea, este vorba și despre creșterea de puteri între trecut și viitor. Artista Eliza Simăscu explorează în mod vizual noțiunile de timp și spațiu în artă. Prin intermediul acestui proiect, artistul își exprimă gândurile și emoțiile sale în mod vizual, creând o structură complexă și dinamică. Lucrarea este o invitație la reflecție și la explorarea noilor perspective asupra timpului și spațiului.

Artiștii prezentați în cadrul acestui proiect sunt: Eliza Simăscu, Marcel Duchamp, Jeanne Heppner & Khalil Jurjig, Elvira Ramirez, și The Van Tran. Toți artiștii prezentați în cadrul acestui proiect sunt cunoscuți în lumea artelor vizuale și au avut o influență profundă asupra artelor contemporane.

Informational text panel on the right wall, likely describing the exhibited items.

FARAH ATASSI

Nominalizată / Nommée / Nominated

Prix Marcel Duchamp 2013

RO

**Născută în 1981 la Bruxelles (Belgia),
locuiește și lucrează la Paris (Franța).**

**În cadrul expoziției, Farah Atassi prezintă
compoziții puternice, orașe imaginare
pline de culoare, în care figura umană
lipsește. Lucrările ei sunt o concentrare
caleidoscopică a istoriei artei avangardei
din secolul XX. Seria *Tabou* e dovada
acestor referințe diferite și asociază
modernismul – linia pură a Bauhaus-ului –
cu ornamentul folcloric. Între rigoare și
întâmplare, asocieri de contrarii se ivesc
pe pânză și creează un univers hibrid,
alcătuit din artă populară și tradiție, orașe
industriale, modele arhitecturale, în care
perspectivele se multiplică. Inspirată
de popoarele indigene nord-americane,
modelele decorative care invadează
pânzele artistei pliază și desfășoară
spații misterioase, apropiate de teatrul
obiectelor.**

FR

Née en 1981 à Bruxelles (Belgique),
vit et travaille à Paris (France).

Farah Atassi présente des compositions
fortes, des villes imaginaires colorées où
la figure humaine est absente. Son
travail est un concentré kaléidoscopique
de l'histoire de l'art des avant-gardes
du XXe siècle. La série *Tabou* témoigne
de ces différentes références, et
associe le modernisme – la ligne
pure du Bauhaus – à l'ornement
folklorique. Entre rigueur et accidents,
des associations émergent sur la toile
et composent un univers hybride fait
d'arts et traditions populaires,
de villes industrielles, de maquettes
d'architecture et dans lequel les
perspectives se multiplient.
D'inspiration autochtone d'Amérique
du Nord, les motifs décoratifs qui
envahissent la toile plient et déplient
des espaces mystérieux, proches du
théâtre d'objets.

EN

*Born in 1981 in Brussels (Belgium), lives
and works in Paris (France).*

*In the exhibition, Farah Atassi
presents strong compositions,
colourful imaginary cities where the
human figure is missing. Her work
is a kaleidoscopic concentration of
the history of art of the 20th century
avant-garde. The *Tabou* series bears
witness to these different references and
associates modernism – the pure
line of the Bauhaus – with folkloric
ornament. Between rigour and
accidents, contrary associations
emerge on the canvas and create a
hybrid universe made up of folk art
and tradition, industrial cities,
architectural models, in which the
perspectives multiply. Of North
American indigenous inspiration,
the decorative patterns that
invade the canvases fold and unfold
mysterious spaces, close to the
theatre of objects.*

Photo © Frédéric Lanternier © ADAGP 2023

Tabou I, 2013
Ulei pe pânză, 210 x 170 cm
Colecție privată
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Xippas, Geneva

Tabou I, 2013
Huile sur toile, 210 x 170 cm
Collection particulière
Courtesy de l'artiste et Galerie Xippas, Genève

Tabou I, 2013
Oil on canvas, 210 x 170 cm
Private collection
Courtesy of the artist and Xippas Gallery, Geneva

KATINKA BOCK

Nominalizată / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2019

RO

Născută în 1976 la Frankfurt (Germania), locuiește și lucrează la Paris (Franța) și la Berlin (Germania).

Katinka Bock lucrează în legătură cu contextele și teritoriile care o primesc.

După ce a vizitat situri arheologice etrusce în timpul unei rezidențe la Villa Medici din Roma, în 2012, ea a aflat despre producția de bronz.

Pentru această sculptură, artista și-a imaginat o rămășiță de coif sau trofeu de cavaler. Ea alege să adauge o patină care îi conferă lucrării o anumită îmbătrânire, introducând-o în același timp într-o bandă sintetică ce creează o dezordine temporală și ridică problema reparației și a restaurării.

FR

Née en 1976 à Francfort (Allemagne), vit et travaille entre Paris (France) et Berlin (Allemagne).

Katinka Bock travaille en relation avec les contextes et les territoires qui l'accueillent. Après avoir visité des sites archéologiques étrusques lors d'une résidence à la Villa Médicis à Rome en 2012, elle s'initie à la production du bronze. Pour cette sculpture, l'artiste imagine un vestige de casque de chevalier ou de trophée. Elle fait le choix d'ajouter une patine donnant un certain vieillissement à l'œuvre, tout en l'insérant dans une bande synthétique qui crée un trouble temporel et pose la question de la réparation et de la restauration.

EN

Born in 1976 in Frankfurt (Germany), lives and works in Paris (France) and Berlin (Germany).

Katinka Bock creates in relation to the contexts and territories that welcome her. After visiting Etruscan archaeological sites during a residency at the Villa Medici in Rome in 2012, she learned about bronze production. For this sculpture, the artist imagines a remnant of a knight's helmet or trophy. She chooses to add a patina that gives the work a certain ageing, while inserting it in a synthetic strap that creates a temporal disorder and raises the question of repair and restoration.

Farben dieses Meeres: Schale, 2014
Bronz, bandă sintetică, 38 x 30 x 19 cm
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Farben dieses Meeres: Schale, 2014
Bronze, bande synthétique, 38 x 30 x 19 cm
Courtesy de l'artiste et Galerie Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Farben dieses Meeres: Schale, 2014
Bronze, synthetic strap, 38 x 30 x 19 cm
Courtesy of the artist and Jocelyn Wolff Gallery,
Grand Paris

DANIEL DEWAR & GRÉGORY GICQUEL

Laureați / Lauréats / Laureates

Prix Marcel Duchamp 2012

RO

Daniel Dewar: născut în 1976 la Forest of Dean (Marea Britanie), locuiește și lucrează la Bruxelles (Belgia).

Grégory Gicquel: născut în 1975 la Saint-Brieuc (Franța), locuiește și lucrează la Plévenon (Franța).

Daniel Dewar și Grégory Gicquel dezvoltă o practică de sculptură la patru mâini, autodidacți în majoritatea tehnicilor cu care lucrează. De la textile la ceramică, de la tăierea lemnului la sculptura în piatră, ei creează obiecte unice, realizate manual. *Oak cabinet with courgettes, ears and boots* prezintă un bufet cu un univers aparte. Obiecte inspirate de mediul rural, dovleceii și cizmele intră în dialog cu părți ale corpului omenesc. Vizavi, două bănci din lemn și tapiseriile sunt invadate de diferite specii de animale și plante. Umoristice și antispeciste, lucrările duo-ului dezvăluie o posibilă coabitare a stilurilor, a epocilor, ca și a oamenilor, cu tot ceea ce este viu.

FR

Daniel Dewar : né en 1976 à Forest of Dean (Royaume-Uni), vit et travaille à Bruxelles (Belgique).

Grégory Gicquel : né en 1975 à Saint-Brieuc (France), vit et travaille à Plévenon (France).

Daniel Dewar et Grégory Gicquel développent une pratique de la sculpture à quatre mains, autodidactes dans la plupart des techniques qu'ils travaillent. Allant du textile à la céramique, de la découpe du bois à la taille de la pierre, ils créent des objets uniques faits main. *Oak cabinet with courgettes, ears and boots* présente un buffet à l'univers décalé. D'inspiration bucolique, des courgettes et des bottes entrent en dialogue avec des parties du corps humain. En regard, deux bancs en bois et tapisseries sont envahis par différentes espèces animales et végétales. Humoristiques et antispecistes, les œuvres du duo dévoilent une cohabitation possible des styles, des époques, comme des humains avec l'ensemble du vivant.

EN

Daniel Dewar: born in 1976 in Forest of Dean (UK), lives and works in Brussels (Belgium). Grégory Gicquel: born in 1975 in Saint-Brieuc (France), lives and works in Plévenon (France).

Daniel Dewar and Grégory Gicquel developed a four-handed sculpture practice, self-taught in most of the techniques they work with. From textiles to ceramics, from wood cutting to stone carving, they create unique handmade objects. Oak cabinet with courgettes, ears and boots presents a buffet with an offbeat universe. Inspired by the countryside, courgettes and boots enter a dialogue with human body parts. In parallel, two wooden benches and tapestries are invaded by different animal and plant species. Humorous and anti-speciesist, the duo's works reveal a possible cohabitation of styles, eras, as well as humans with the whole living world.

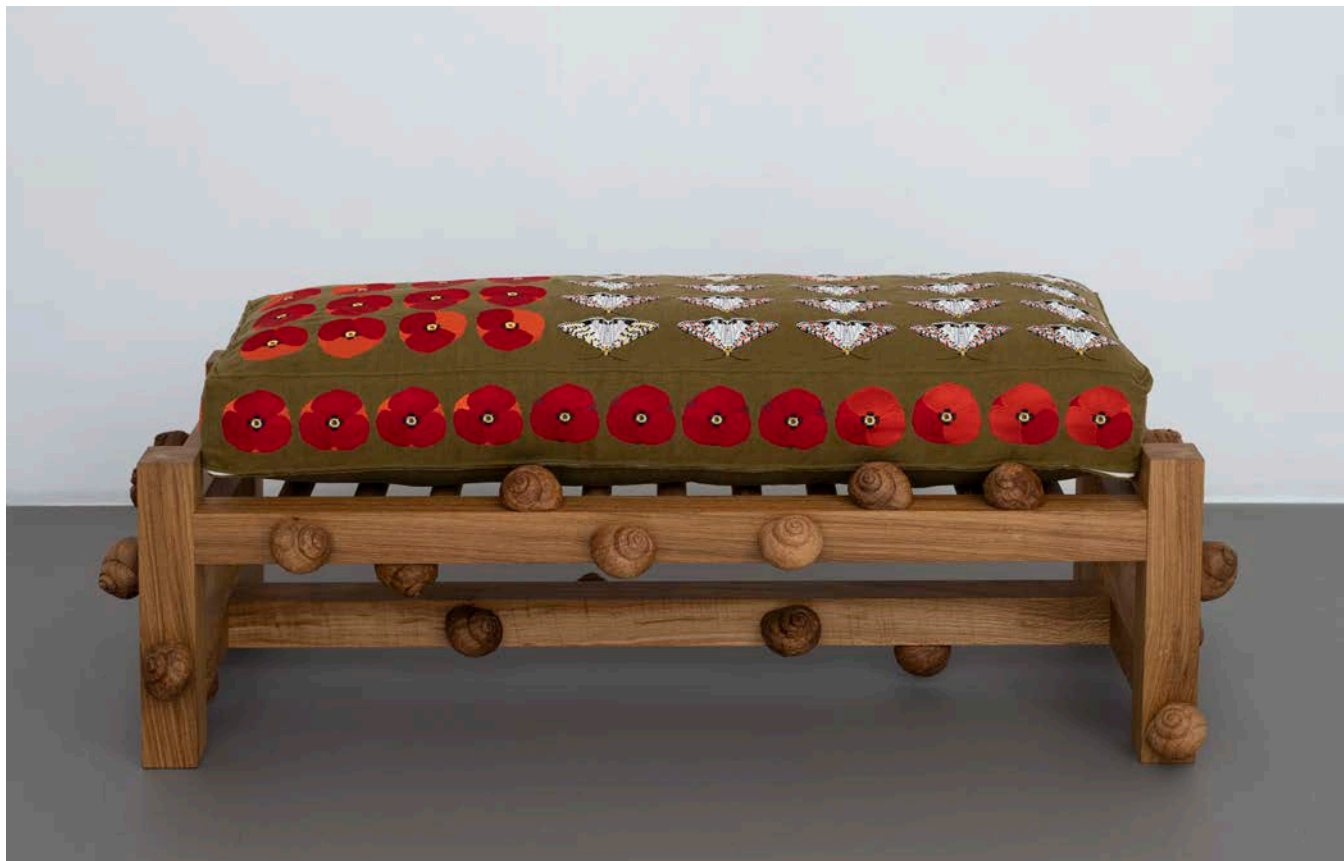

Photo © Fabrice Gousset

Oak bench with crimson speckled moths, field poppy flowers and snails

Broderie pe pernă, lemn de stejar, 60 × 146 × 66 cm

Prin amabilitatea artiștilor și a Galeriei Loevenbruck, Paris

Oak bench with crimson speckled moths, field poppy flowers and snails

Broderie sur coussin, bois de chêne, 60 × 146 × 66 cm

Courtesy des artistes et Galerie Loevenbruck, Paris

Oak bench with crimson speckled moths, field poppy flowers and snails

Embroidery on cushion, oak wood, 60 × 146 × 66 cm

Courtesy of the artists and Loevenbruck Gallery, Paris

Photo © Fabrice Gousset

Oak bench with cream spot tiger moths, opium poppy flowers and snails

**Broderie pe pernă, lemn de stejar, 60 × 146 × 66 cm
Prin amabilitatea artiștilor și a Galeriei Loevenbruck, Paris**

Oak bench with cream spot tiger moths, opium poppy flowers and snails

**Broderie sur coussin, bois de chêne, 60 × 146 × 66 cm
Courtesy des artistes et Galerie Loevenbruck, Paris**

Oak bench with cream spot tiger moths, opium poppy flowers and snails

**Embroidery on cushion, oak wood, 60 × 146 × 66 cm
Courtesy of the artists and Loevenbruck Gallery, Paris**

Photo © Fabrice Gousset

Oak cabinet with courgettes, ears and boots, 2022
Lemn de stejar, 125 × 140 × 65 cm
Prin amabilitatea artiștilor și a Galeriei Loevenbruck, Paris

Oak cabinet with courgettes, ears and boots, 2022
Bois de chêne, 125 × 140 × 65 cm
Courtesy des artistes et Galerie Loevenbruck, Paris

Oak cabinet with courgettes, ears and boots, 2022
Oak wood, 125 × 140 × 65 cm
Courtesy of the artists and Loevenbruck Gallery, Paris

MIRCEA CANTOR

Laureat / Lauréat / Laureate

Prix Marcel Duchamp 2011

RO

**Născut în 1977 la Oradea (România),
locuiește și lucrează pe Planeta Pământ.**

Expusă pentru prima dată, această serie de șapte fotografii (ca zilele săptămânii) dezvăluie mâinile Getei Brătescu (1926-2018). Lucrările acestei pioniere a artei conceptuale din România au fost martorele unei interacțiuni zilnice cu atelierul acesteia, pe care îl considera un spațiu de trai. În timpul unei vizite, artista, entuziastă și cooperantă ca de obicei, a acceptat ca Mircea Cantor să-i fotografieze mâinile, principalul instrument al procesului ei creativ. Prin acest gest, el aduce un omagiu relației speciale a Getei Brătescu cu locul, timpul și materia – și îi immortalizează prezența atât în peisajul urban, cât și în istoria artei contemporane. Pentru el, aceasta este una dintre multele întâlniri cu Geta Brătescu care va rămâne întipărită în memoria sa.

FR

**Né en 1977 à Oradea (Roumanie),
vit et travaille sur Terre.**

Exposée pour la première fois, cette série de sept photographies (comme les jours de la semaine) dévoile les mains de Geta Brătescu (1926-2018). Les œuvres de cette pionnière de l'art conceptuel en Roumanie, étaient les témoins d'une interaction quotidienne avec son atelier, qu'elle considérait comme un espace vivant. Lors d'une visite, l'artiste comme à son habitude enthousiaste et collaborative accepte que Mircea Cantor photographie ses mains, outil principal de son processus créatif. Par ce geste, il rend hommage à la relation particulière de Geta Brătescu avec les lieux, le temps et la matière — et immortalise sa présence tant dans le paysage urbain que dans l'histoire de l'art contemporain. Pour lui, ce sera l'une des nombreuses rencontres avec Geta Brătescu qui restera gravée dans sa mémoire.

EN

*Born in 1977 in Oradea (Romania),
lives and works on Earth.*

Exhibited for the first time, this series of seven photographs (as the days of the week) reveals the hands of Geta Brătescu (1926-2018). The works of this pioneer of conceptual art in Romania witnessed a daily interaction with her studio, which she considered a living space. During a visit, the artist, enthusiastic and collaborative as usual, accepted that Mircea Cantor photographs her hands, the main tool of her creative process. With this gesture, he pays tribute to Geta Brătescu's special relationship with place, time and matter — and immortalises her presence both in the urban landscape and in contemporary art history. For him, this is one of the many encounters with Geta Brătescu that will remain etched in his memory.

© ADAGP 2023

Geta Brătescu's Hand Series, 2014
Serie de 7 fotografii, imprimare cu jet de cerneală,
40 x 60 cm fiecare
Prin amabilitatea artistului

Geta Brătescu's Hand Series, 2014
Série de 7 photographies, impression jet d'encre,
40 x 60 cm chaque
Courtesy de l'artiste

Geta Brătescu's Hand Series, 2014
Series of 7 photographs, inkjet print,
40 x 60 cm each
Courtesy of the artist

vedere din expoziție,
The Memory Palace. Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp,
Art Safari 11, București, 09.02 - 14.05.2023. Credit foto: Andrei Mărgulescu

vue d'exposition,
Le palais de mémoire - Focus sur la scène française avec le prix Marcel Duchamp,
Art Safari 11, Bucarest, 09.02 - 14.05.2023. Crédit photo : Andrei Mărgulescu

exhibition view,
The Memory Palace - Focus on the French art scene with the Prix Marcel Duchamp,
Art Safari 11, Bucharest, 09.02 - 14.05.2023. Photo credit: Andrei Mărgulescu

CLÉMENT COGITORE

Laureat / Lauréat / Laureate
Prix Marcel Duchamp 2018

RO

Născut în 1983 la Colmar (Franța), locuiește și lucrează la Berlin (Germania) și la Paris (Franța).

Clément Cogitore dezvoltă o practică ce se situează la intersecția dintre arta contemporană și cinematografie. Creațiile sale evocă adesea ritualurile, înfățișarea sacrului și întrepătrunderea dintre lumea arhaică și cea contemporană. Videoclipul *Morgestraich* [Scenă matinală] aduce un omagiu carnavalului din Basel. La miezul nopții, când toate luminile din oraș sunt stinse, muzicienii mășăluiesc în sunet de cimpoi și de tobe. Acest moment special își are rădăcinile în tradiția dansului morții. Reconstituind această procesiune medievală care marchează trecerea de la iarnă la primăvară și de la moarte la viață, opera lui Clément Cogitore pune sub semnul întrebării aceste ritualuri străvechi care unesc comunitățile.

FR

Né en 1983 à Colmar (France), vit et travaille entre Berlin (Allemagne) et Paris (France).

Clément Cogitore développe une pratique à la croisée de l'art contemporain et du cinéma. Ses créations évoquent souvent les rituels, la figuration du sacré ainsi que la perméabilité des mondes archaïques et contemporains. La vidéo *Morgestraich* [Séquence du matin] rend hommage au carnaval de Bâle. Au cœur de la nuit, lorsque toutes les lumières de la ville sont éteintes, des musiciens défilent au son des cornemuses et des tambours. Ce moment particulier trouve ses racines dans la tradition de la Danse macabre. Rejouant cette procession médiévale qui marque le passage de l'hiver au printemps et de la mort à la vie, l'œuvre de Clément Cogitore interroge ces rituels séculaires qui lient les communautés.

EN

Born in 1983 in Colmar (France), lives and works in Berlin (Germany) and Paris (France).

Clément Cogitore develops a practice at the crossroads of contemporary art and cinema. His creations often evoke rituals, the figuration of the sacred as well as the permeability of archaic and contemporary worlds. The video Morgestraich [Morning sequence] pays tribute to the Basel carnival. At midnight, when all the lights in the city are turned off, musicians march to the sound of bagpipes and drums. This special moment has its roots in the tradition of the Dance of Death. Re-enacting this mediaeval procession that marks the passage from winter to spring and from death to life, Clément Cogitore's work questions these age-old rituals that bind communities.

© ADAGP 2023

Morgestraich, 2022

Video 4K, color, 4' 10"

Coproducție: Bienala de la Lyon, Muzeul Muzicii –
Filarmonica din Paris. Cu sprijinul Théâtre de la
Filature, Mulhouse, și cu participarea Clique Seibi și
Clique Unbaggene.

Prin amabilitatea artistului și a Chantal Crousel
Consulting, Paris

Morgestraich, 2022

Vidéo 4K, couleur, 4'10"

Coproduction : Biennale de Lyon, Musée de la
musique – Philharmonie de Paris. Avec le soutien du
Théâtre de la Filature, Mulhouse ; et la participation
de Clique Seibi et Clique Unbaggene

Courtesy de l'artiste et Chantal Crousel Consulting, Paris

Morgestraich, 2022

Video 4K, colour, 4' 10"

Coproduction: Lyon Biennale, Music Museum –
Paris Philharmonic. With the support of Théâtre de
la Filature, Mulhouse, and the participation of Clique
Seibi and Clique Unbaggene

Courtesy of the artist and Chantal Crousel Consulting, Paris

ECOU

Memoria este însușirea celor vii de a transcende timpul prin corpuri, materiale și arhitectură. Ea irupe din subteran, din fisuri, și deschide breșe. Aceasta asigură atât supraviețuirea trecutului, cât și persistența acestuia în viitor. Sfidând liniaritatea timpului, lucrările Joanei Hadjithomas și ale lui Khalil Joreige urmăresc istoria unui loc și a ocupațiilor succesive. Operele dezvăluie urme de civilizații, creând un joc subtil de du-te-vino între epoci și forme. Plasate în conexiune cu desenele lui Thu-Van Tran și cu lucrarea din neon a lui Enrique Ramírez, ele dezvăluie o inevitabilă reinterpretare a trecutului, necesară pentru crearea unor lumi noi – posibil a unora mai bune.

ECHO

La mémoire est cette propriété qu'a le vivant de transcender le temps à travers les corps, les matières, les architectures. Depuis les souterrains, elle rejaillit des interstices et ouvre des brèches. Elle assure à la fois la survivance du passé et sa persistance dans l'avenir. Défiant la linéarité du temps, les travaux de Joana Hadjithomas et Khalil Joreige retracent l'histoire d'un site et de ses occupations. Les œuvres révèlent des traces de civilisations, élaborant un jeu subtil d'aller-retour entre les époques et les formes. Mises en relation avec les dessins de Thu-Van Tran et le néon d'Enrique Ramírez, elles dévoilent une relecture inéluctable du passé, nécessaire à la fabrication de nouveaux mondes – possiblement meilleurs.

ECHO

Memory is the property of the living to transcend time through bodies, materials and architectures. From the underground, it bubbles up from interstices and opens breaches. It ensures both the survival of the past and its persistence into the future. Defying the linearity of time, the works of Joana Hadjithomas and Khalil Joreige trace a site's story and its occupations. The works reveal traces of civilisations, elaborating a subtle interplay between eras and forms. Placed in relation to Thu-Van Tran's drawings and Enrique Ramírez's neon, they reveal an inescapable re-reading of the past, necessary for the making of new worlds – possibly better ones.

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020

2021

2022

2023

2024

2025

2026

2027

2028

2029

2030

2031

2032

2033

2034

2035

2036

2037

2038

2039

2040

2041

2042

2043

2044

2045

2046

2047

2048

2049

2050

2051

2052

2053

2054

2055

2056

2057

2058

2059

2060

2061

2062

2063

2064

2065

2066

2067

2068

2069

2070

2071

2072

2073

2074

2075

2076

2077

2078

2079

2080

2081

2082

2083

2084

2085

2086

2087

2088

2089

2090

2091

2092

2093

2094

2095

2096

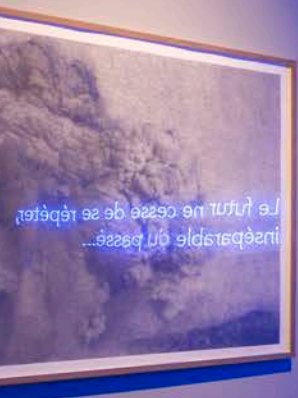
2097

2098

2099

2100

Le futur ne cesse de se répéter,
inséparable du passé...

Le futur ne cesse de se répéter,
inséparable du passé...

Ecou

Memoria este însușirea celor vii de a transcende timpul prin corpuri, materiale și arhitectură. Ea irupe din subteran, din fisuri, și deschide breșe. Aceasta asigură atât supraviețuirea trecutului, cât și persistența lui în viitor. Sfidând liniaritatea timpului, lucrările Joanei Hadjithomas și ale lui Khalil Joreige urmăresc istoria unui loc și a ocupațiilor succesive. Operele dezvăluie urme de civilizații, creând un joc subtil de du-te-vino între epoci și forme. Plasate în conexiune cu desenele lui Thu-Van Tran și cu lucrarea din neon a lui Enrique Ramirez, ele dezvăluie o inevitabilă reinterpretare a trecutului, necesară pentru crearea unor lumi noi – posibil a unora mai bune.

Echo

La mémoire est cette propriété qu'a le vivant de transcender le temps à travers les corps, les matières, les architectures. Depuis les souterrains, elle rejailit des interstices et ouvre des brèches. Elle assure à la fois la survivance du passé et sa persistance dans l'avenir. Défiant la linéarité du temps, les travaux de Joana Hadjithomas et Khalil Joreige retracent l'histoire d'un site et de ses occupations. Les œuvres révèlent des traces de civilisations, élaborant un jeu subtil d'aller-retour entre les époques et les formes. Mises en relation avec les dessins de Thu-Van Tran et le néon d'Enrique Ramirez, elles dévoilent une rélecture inéluctable du passé, nécessaire à la fabrication de nouveaux mondes – possiblement meilleurs.

Echo

Memory is the property of the living to transcend time through bodies, materials and architectures. From the underground, it bubbles up from interstices and opens breaches. It ensures both the survival of the past and its persistence into the future. Defying the linearity of time, the works of Joana Hadjithomas and Khalil Joreige trace a site's story and its occupations. The works reveal traces of civilisations, elaborating a subtle interplay between eras and forms. Placed in relation to Thu-Van Tran's drawings and Enrique Ramirez's neon work, they reveal an inescapable re-reading of the past, necessary for the making of new worlds – possibly better ones.

ENRIQUE RAMÍREZ

Nominalizat / Nommé / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2020

RO

Născut în 1979 în Santiago de Chile, locuiește și lucrează la Paris (Franța) și în Santiago (Chile).

Enrique Ramírez este interesat de narațiunile care se află în Istorie. Lucrările sale construiesc o mulțime de intrigi, echilibrându-se între poetic și politic; ele creează spații imaginare care se plasează în memorie. Fraza „Viitorul nu încetează să se repete, nedespărțit de trecut...” invită la meditație. Enrique Ramírez ne încurajează să dezgropăm și să analizăm fantomele trecutului pentru a ne (re)construi viitorul. El spune: „Eu văd istoria și viața ca pe un ciclu. Lucrurile se repetă, nu putem face abstracție de trecut, de istoria noastră personală și universală. Este un text care pune următoarea întrebare: cum ar trebui să ne interpretăm prezentul?”

FR

Né en 1979 à Santiago du Chili, vit et travaille entre Paris (France) et Santiago (Chili).

Enrique Ramírez s'intéresse aux récits nichés dans l'Histoire. Ses œuvres construisent une profusion d'intrigues, en équilibre entre le poétique et le politique ; elles créent des espaces imaginaires qui habitent la mémoire. La phrase « Le futur ne cesse de se répéter, inséparable du passé... » invite à la méditation. Enrique Ramírez nous incite à déterrer et analyser les fantômes d'hier pour (re)construire nos lendemains. Il dit : « Je vois l'histoire et la vie comme un cycle. Les choses se répètent, nous ne pouvons pas nous abstraire du passé, de notre histoire, personnelle et universelle. C'est un texte qui pose la question suivante : Comment devons-nous penser notre présent ? »

EN

Born in 1979 in Santiago de Chile, lives and works in Paris (France) and Santiago (Chile).

Enrique Ramírez is interested in stories from History. His works build a profusion of intrigues, balanced between the poetic and the political; they create imaginary spaces placed within memory. The sentence “The future keeps repeating itself, inseparable from the past...” invites meditation. Enrique Ramírez incites us to dig up and analyse the ghosts of our past in order to (re)build our future. He says: “I think of history and life as a cycle. Things repeat themselves; we can't abstract ourselves from the past, from our personal and universal history. It's a text that asks the following question: How should we interpret our present?”

Le futur ne cesse de se répéter,
inséparable du passé...

Photo © Enrique Ramirez © ADAGP 2023

Le futur ne cesse de se répéter, inséparable du passé, 2020
Neon, 30 x 180 cm
Prin amabilitatea artistului și a lui Michel Rein,
Paris/Bruxelles

Le futur ne cesse de se répéter, inséparable du passé, 2020
Néon, 30 x 180 cm
Courtesy of l'artiste et Michel Rein, Paris / Bruxelles

Le futur ne cesse de se répéter, inséparable du passé, 2020
Neon, 30 x 180 cm
Courtesy of the artist and of Michel Rein,
Paris/Brussels

THU-VAN TRAN

Nominalizată / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2018

RO

Născută în 1979 la Hanoi (Vietnam),
locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Thu-Van Tran explorează istoria ca pe un instrument politic, propunând o lectură estetică. Lucrările sale ridică probleme legate de dislocare și de imprimare, făcând referire la contextul colonial al țării sale natale. Lucrarea *Trail Dust* [*Urme de praf*] este inspirată de războaiele chimice purtate de Statele Unite în Vietnam. Operațiunea militară cu același nume (1962-1971) a avut drept scop nu numai contaminarea terenurilor, ci mai ales distrugerea organismelor vii prin împrăștierea de erbicide în zonele rurale. Meticulos desenate în grafit, aceste lucrări evocă sublimul unei naturi care ne depășește (nori, avalanșe, fumul flăcărilor etc.), distrusă de mâna omului. Thu-Van Tran demonstrează capacitatea artei de a pune în lumină atrocitățile trecutului recent.

FR

Née en 1979 à Hanoi (Vietnam), vit et travaille à Paris (France).

Thu-Van Tran explore l'Histoire comme un outil politique, dont elle propose une lecture esthétique. Ses œuvres soulèvent les questions de déplacement et de l'empreinte en faisant référence au contexte colonial de son pays natal. *Trail Dust* [*Trainée de poussière*] est inspirée des guerres chimiques livrées par les États-Unis au Vietnam. L'opération militaire du même nom (1962-1971) visait non seulement à contaminer les terres mais surtout à détruire le vivant, via l'épandage d'herbicides sur des zones rurales. Réalisés minutieusement au graphite, ces dessins évoquent le sublime d'une nature qui nous dépasse (nuages, avalanches, nuées ardentes...), anéantie par la main humaine. Thu-Van Tran démontre la capacité de l'art à éclairer les atrocités d'un passé récent.

EN

Born in 1979 in Hanoi (Vietnam), lives and works in Paris (France).

Thu-Van Tran explores History as a political tool, of which she proposes an aesthetic reading. Her works raise questions of displacement and imprinting by referring to the colonial context of her native country. Trail Dust is inspired by the chemical wars waged by the USA in Vietnam. The military operation bearing the same name (1962-1971) aimed not only at contaminating the land, but above all at destroying all living things by spreading herbicides on rural areas. Meticulously drawn in graphite, these works evoke the sublime of a nature that is beyond our understanding (clouds, avalanches, burning clouds, etc.), destroyed by the human hand. Thu-Van Tran demonstrates art's ability to shed light on the atrocities of the recent past.

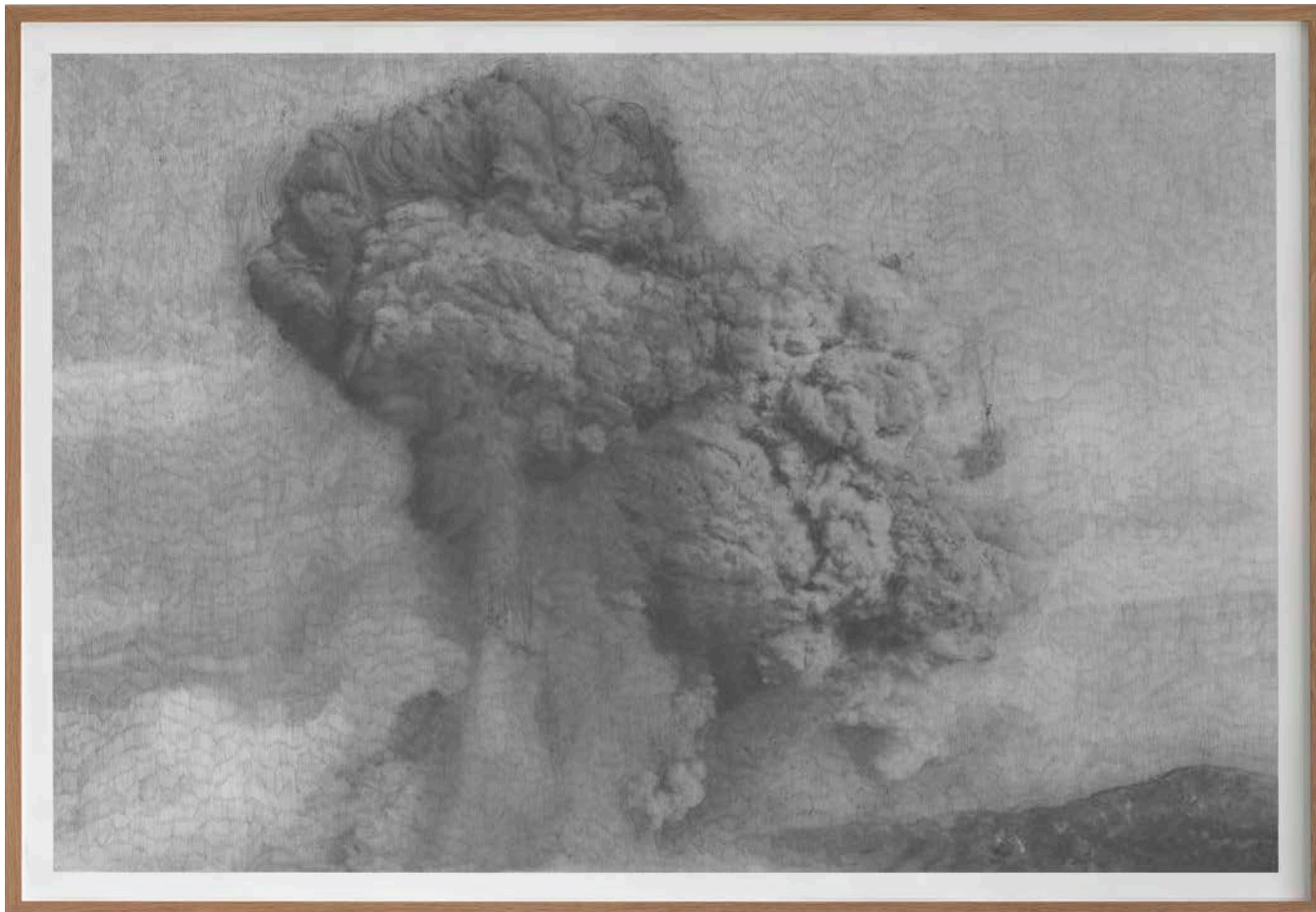

Photo © Ana Drittanti

Trail Dust #2, 2021
Grafit pe hârtie canson, 105 x 152 cm
Prin amabilitatea artistei și a Almine Rech, Paris

Trail Dust #2, 2021
Graphite sur papier Canson, 105 x 152 cm
Courtesy de l'artiste et Almine Rech, Paris

Trail Dust #2, 2021
Graphite on Canson paper, 105 x 152 cm
Courtesy of the artist and Almine Rech, Paris

Trail Dust #1, 2021
Grafit pe hârtie canson, 108 x 84 cm
Prin amabilitatea artistei și a Almine Rech, Paris

Trail Dust #1, 2021
Graphite sur papier Canson, 108 x 84 cm
Courtesy de l'artiste et Almine Rech, Paris

Trail Dust #1, 2021
Graphite on Canson paper, 108 x 84 cm
Courtesy of the artist and Almine Rech, Paris

JOANA HADJITHOMAS & KHALIL JOREIGE

Laureați / Lauréats / Laureates

Prix Marcel Duchamp 2017

RO

Născuți în 1969 la Beirut (Liban), locuiesc și lucrează la Paris (Franța) și la Beirut (Liban).

Ca regizori și artiști, Joana Hadjithomas și Khalil Joreige pun în discuție crearea de imagini. *Time Capsule [Capsula Timpului]* este o colecție de carote arheologice și geologice extrase prin forare la mare adâncime. Realizate la Paris, aceste mostre dezvăluie schimbările din oraș de-a lungul secolelor. Prin fixarea sedimentelor într-o rășină experimentală, artiștii dezvoltă o gândire a ampretei și a transmiterii. Seria *Unconformities [Neconformități]*, din care derivă lucrarea, dezvăluie ceea ce se află sub picioarele noastre, materia însăși a orașelor în care locuim – catastrofele, reconstrucțiile, rupturile și reînnoirile care stau la baza pământului nostru și care pun la îndoială relația noastră cu istoria.

FR

Nés en 1969 à Beyrouth (Liban), vivent et travaillent entre Paris (France) et Beyrouth (Liban).

Cinéastes et artistes, Joana Hadjithomas et Khalil Joreige interrogent la fabrication des images. *Time Capsule [Capsule temporelle]* est un ensemble de carottes archéologiques et géologiques extraites par de profonds forages. Réalisés à Paris, ces prélèvements révèlent les changements de la ville au cours des siècles. Fixant les sédiments dans une résine expérimentale, les artistes élaborent une pensée de l’empreinte et de la transmission. La série *Unconformities [Discordances]*, dont l’œuvre est issue, donne à voir ce qui se dissimule sous nos pieds, la matière même des villes que nous habitons – les catastrophes, reconstructions, ruptures et renouvellements qui fondent nos sols et questionnent notre rapport à l’Histoire.

EN

Born in 1969 in Beirut (Lebanon), they live and work in Paris (France) and Beyrouth (Lebanon).

Filmmakers and artists, Joana Hadjithomas and Khalil Joreige question the fabrication of images. Time Capsule is a collection of archaeological and geological cores extracted by deep drilling. Collected in Paris, these samples reveal the changes in the city over the centuries. By fixing the sediments in an experimental resin, the artists elaborate a thought of imprint and transmission. The Unconformities series, from which the work derives, reveals what lies beneath our feet, the very matter of the cities we inhabit – the catastrophes, reconstructions, ruptures and renewals that form the basis of our land and question our relationship to history.

Zig Zag over Time: Collège de France, 2017,
din seria *Unconformities*
Imprimare de fotografie, desen pe hârtie și
scris de mână, 35 x 630 cm
Colecția MAC VAL – Musée d'Art Contemporain du
Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Zig Zag over Time: Collège de France, 2017,
*de la série *Unconformities**
Impression de photographie, dessin sur papier et
écriture manuelle, 35 x 630 cm
Collection MAC VAL – Musée d'Art Contemporain
du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Zig Zag over Time: Collège de France, 2017,
*from the *Unconformities* series*
Print of photography, drawing on paper and
handwriting, 35 x 630 cm
MAC VAL collection – Museum of Contemporary Art
of Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Time Capsules: Paris, Collège de France A1-A5, 2017, din seria Unconformities
Recompunere de elemente din nuclee, rășină și tub de plexiglas, 150 x 11 cm fiecare
Colecția MAC VAL – Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Time Capsules: Paris, Collège de France A1 - A5, 2017, de la série Unconformities
Recomposition d'éléments à partir de carottage, de résine et de tube en plexiglas, 150 x 11 cm chaque
Collection MAC VAL – Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Time Capsules: Paris, Collège de France A1-A5, 2017, from the Unconformities series
Recomposition of elements from cores, resin and Plexiglass tube, 150 x 11 cm each
MAC VAL collection – Museum of Contemporary Art of Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

© Joana Hadjithomas & Khalil Joreige

Palimpsest, 2017, din seria Unconformities
Video HD, 12' 40"

Prin amabilitatea artiștilor și a Galeriei In Situ –
Fabienne Leclerc, Grand Paris

Palimpsest, 2017, de la série Unconformities
Vidéo HD, 12' 40"

Courtesy des artistes et Galerie « In Situ –
Fabienne Leclerc », Grand Paris

Palimpsest, 2017, from the Unconformities series
Video HD, 12' 40"

Courtesy of the artists and "In Situ –
Fabienne Leclerc" Gallery, Grand Paris

THE MEMORY

Curator Daria de Beauvais
Asist. Lisa Collin

PALACE

Focus on the French Art Scene
with the **Prix Marcel Duchamp**

D1

The Memory
Palace

FANTOME

Un palimpsest este un manuscris de pe care scrisul a fost șters, pentru a fi înlocuit cu un altul. Dar fantomele acestor texte dispărute există încă undeva și vin să ne amintească de ele. Lucrările prezentate în această parte a expoziției își poartă propriile memorii fragmentare, ca niște straturi care se suprapun și reconstruiesc o amintire. Creațiile lui Farah Atassi, ale Katinkăi Bock și ale Tatianeii Trouvé au în comun faptul că prezintă obiecte ce rămân singura dovadă materială a activității umane. O activitate care a încetat, ca și cum ar fi suspendată, în timp ce figura umană a dispărut, părăsind lucrările, dar lăsând o urmă, o amprentă. Această absență lasă loc fantomelor, dezvăluind ceea ce a fost și ceea ce va fi.

FANTÔMES

Un palimpseste est un manuscrit dont on a fait disparaître l'écriture pour y inscrire un autre texte. Mais les spectres de ces textes disparus existent toujours quelque part, et viennent se rappeler à nous. Les œuvres présentées dans ce chapitre de l'exposition portent en elles leur propre mémoire fragmentaire, comme des couches qui se superposent et reconstruisent un souvenir. Les créations de Farah Atassi, Katinka Bock et Tatiana Trouvé ont en commun de présenter des objets qui restent la seule preuve matérielle d'une activité humaine. Une activité qui a cessé, comme en suspens, tandis que la figure humaine elle-même a disparu, désertant les œuvres mais y laissant une trace, une empreinte. Cette absence cède la place aux fantômes, révélatrice de ce qui a été et de ce qui sera.

GHOSTS

A palimpsest is a manuscript whose writing has been removed to include another text. But the ghosts of these missing texts still exist somewhere, and come to remind us. The works presented in this chapter of the exhibition carry within them their own fragmentary memory, like layers that overlap and reconstruct a souvenir. The creations of Farah Atassi, Katinka Bock and Tatiana Trouvé have in common presenting objects that remain the only material evidence of human activity. An activity that has ceased, as if in suspense, while the human figure itself has disappeared, deserting the works but leaving a trace, an imprint. This absence gives way to ghosts, revealing what has been and what will be.

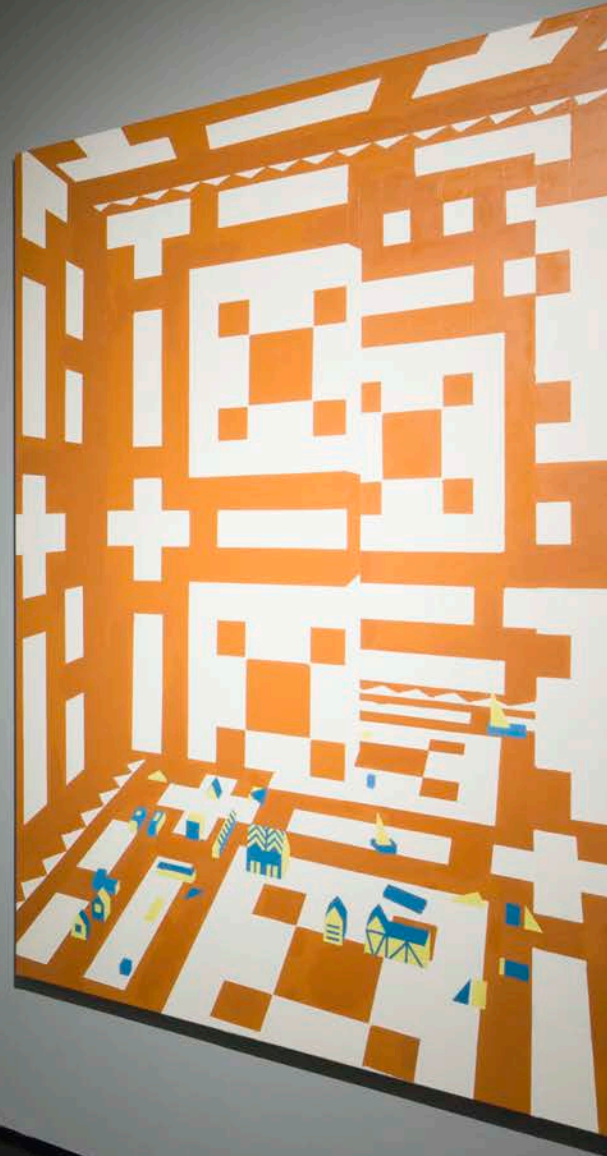
Fantôme

Un palimpseste est un manuscrit qui a été réécrit sur un autre texte. Mais les spectres des textes disparus existent toujours quelque part, et viennent se rappeler à nous. Les œuvres présentées dans ce chapitre de l'exposition portent en elles leur propre mémoire fragmentaire, comme des couches qui se superposent et reconstituent un souvenir. Les créations de Farah Atassi, Katinka Bock et Tatiana Trouvé ont en commun de présenter des objets qui restent la seule preuve matérielle d'une activité humaine. Une activité qui a cessé, comme en suspens, depuis, désertant les œuvres mais y laissant une trace, une empreinte. Cette absence cède la place aux fantômes, révélateurs de ce qui a été et de ce qui sera.

Fantômes

Ghosts

A palimpsest is a manuscript whose writing has been removed to include another text. But the ghosts of these missing texts still exist somewhere, and come to remind us. The works presented in this chapter of the exhibition carry within them their own fragmentary memory, like layers that overlap and reconstruct a souvenir. The creations of Farah Atassi, Katinka Bock and Tatiana Trouvé have in common to present objects that remain the only material evidence of human activity. An activity that has ceased, as if in suspense, while the human figure itself has disappeared, deserting the works but leaving a trace, an imprint. This absence gives way to ghosts, revealing what has been and what will be.

FARAH ATASSI

Nominalizată / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2013

RO

Născută în 1981 la Bruxelles (Belgia),
locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Decorul din *Playroom*, un ciudat spațiu destinat copiilor să se joace, este inspirat de un motiv din arta populară slavă, mărit. Lucrarea prezintă un set de obiecte hibride – case în miniatură, depozite sau jucării din lemn – care evocă locuințe colective, dormitoare ori fabrici. În timp ce artista face elogiul modernismului, în *Tabou III* ea explorează variații ale unui motiv indigen nord-american. Perspectivele se îmbină și dezvăluie o arhitectură care evocă interiorul unui cort al pieilor roșii. Cameră de joacă, adăpost sau cort, toate locurile au fost părăsite.

FR

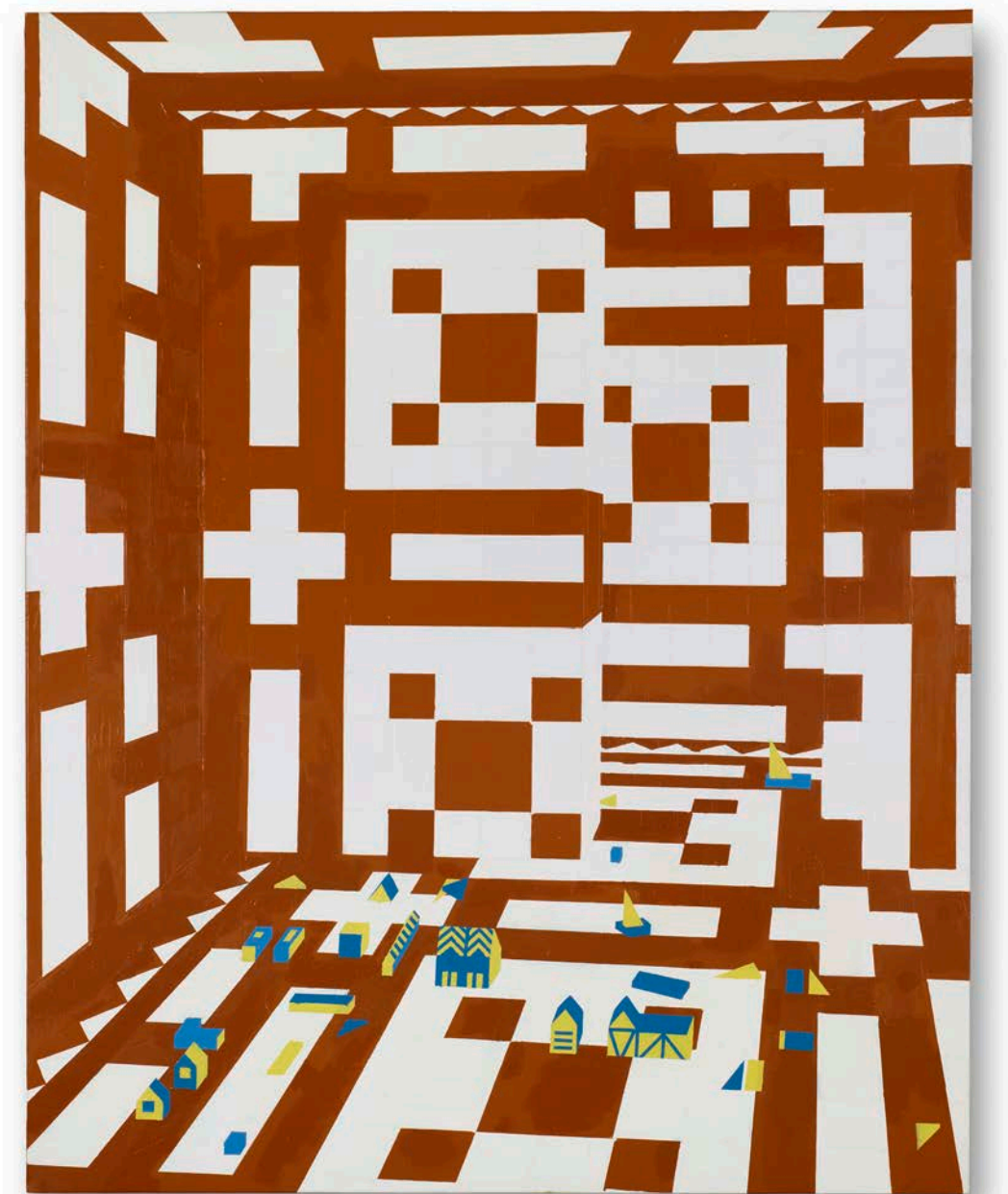
Née en 1981 à Bruxelles (Belgique),
vit et travaille à Paris (France).

Le décor de *Playroom*, étrange salle de jeu pour enfant, est inspiré d'un motif agrandi d'art populaire slave. On y retrouve un ensemble d'objets hybrides – maisons miniatures, entrepôts ou jouets en bois – évoquant habitats collectifs, dortoirs ou usines. Si l'artiste fait l'éloge du modernisme, avec *Tabou III* elle explore les variations d'un motif autochtone d'Amérique du Nord. Les perspectives se confondent et laissent apparaître une architecture évoquant l'intérieur d'un tipi. Salle de jeu, abri ou tipi, les lieux ont été désertés.

EN

*Born in 1981 in Brussels (Belgium),
lives and works in Paris (France).*

The setting of Playroom, a strange place for children to play in, is inspired by an enlarged motif of Slavic folk art. It features a set of hybrid objects – miniature houses, warehouses or wooden toys – evoking collective dwellings, dormitories or factories. If the artist praises modernism, in Tabou III she explores the variations of a North American indigenous motif. The perspectives merge and reveal an architecture evoking the interior of a tepee. Playroom, shelter or tepee, the places have been deserted.

Playroom, 2012
Ulei și glicerină pe pânză, 200 x 160 cm
Colecția MAC VAL – Muzeul de Artă Contemporană
din Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Playroom, 2012
Huile et glycéro sur toile, 200 x 160 cm
Collection MAC VAL – Musée d'Art Contemporain
du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Playroom, 2012
Oil and glycerine on canvas, 200 x 160 cm
MAC VAL collection – Museum of Contemporary Art
of Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Tabou III, 2013
Ulei pe pânză, 200 x 160 cm
Colecția Sébastien și Laurence Prat, Paris
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Xippas, Geneva

Tabou III, 2013
Huile sur toile, 200 x 160 cm
Collection Sébastien et Laurence Prat, Paris
Courtesy de l'artiste et Galerie Xippas, Genève

Tabou III, 2013
Oil on canvas, 200 x 160 cm
Sébastien and Laurence Prat collection, Paris
Courtesy of the artist and Xippas Gallery, Geneva

KATINKA BOCK

Nominalizată / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2019

RO

Născută în 1976 la Frankfurt (Germania), locuiește și lucrează la Paris (Franța) și la Berlin (Germania).

Katinka Bock este interesată în special de oraș, un spațiu definit de și pentru o comunitate umană, încărcat de utilizări, simboluri și istorie. Aici, ea modelează o pălărie de păslă. Obiectul fosilizat, a cărui funcționalitate a dispărut, intră în dialog cu schițele Tatianeii Trouvé situate în apropiere. Pe de altă parte, sculptura *Insomnie* pare să evoce un animal sau o siluetă umană în mișcare. Creând opere în echilibru, Katinka Bock invită publicul să interogheze ideea dispariției elementelor prin timp, folosind în mod paradoxal un material durabil cum e bronzul.

FR

Née en 1976 à Francfort (Allemagne), vit et travaille entre Paris (France) et Berlin (Allemagne).

Katinka Bock s'intéresse particulièrement à la ville, un espace défini par et pour une communauté humaine, chargée d'usages, de symboles et d'histoires. Ici, elle moule un chapeau en feutre écrasé. L'objet fossilisé, à la fonctionnalité disparue, entre en dialogue avec les esquisses de Tatiana Trouvé situées à proximité. La sculpture *Insomnie* quant à elle, semble évoquer une silhouette animale ou humaine en mouvement. Créant des œuvres en équilibre, Katinka Bock invite le public à interroger la disparition des éléments à travers le temps, utilisant paradoxalement un matériau pérenne tel que le bronze.

EN

Born in 1976 in Frankfurt (Germany), lives and works in Paris (France) and Berlin (Germany).

*Katinka Bock particularly focuses on the city, a space defined by and for a human community, full of uses, symbols and history. Here, she moulds a crushed felt hat. The fossilized object, whose functionality has disappeared, enters a dialogue with Tatiana Trouvé's sketches located nearby. The sculpture *Insomnie*, on the other hand, seems to evoke an animal or a human silhouette in motion. Creating works in balance, Katinka Bock invites the public to question the disappearance of elements through time, paradoxically using a durable material such as bronze.*

Farben dieses Meeres: Hut, 2014
Bronz, 24,5 x 21 x 4 cm
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Farben dieses Meeres: Hut, 2014
Bronze, 24.5 x 21 x 4 cm
Courtesy de l'artiste et Galerie Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Farben dieses Meeres: Hut, 2014
Bronze, 24.5 x 21 x 4 cm
Courtesy of the artist and Jocelyn Wolff Gallery,
Grand Paris

Insomnie, 2021
Bronz, aluminiu, 124 x 44 x 53 cm
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Insomnie, 2021
Bronze, aluminium, 124 x 44 x 53 cm
Courtesy de l'artiste et Galerie Jocelyn Wolff,
Grand Paris

Insomnie, 2021
Bronze, aluminium, 124 x 44 x 53 cm
Courtesy of the artist and Jocelyn Wolff Gallery,
Grand Paris

TATIANA TROUVÉ

Laureată / Lauréate / Laureate
Prix Marcel Duchamp 2007

RO

Născută în 1968 în Cosenza (Italia), locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Tatiana Trouvé realizează desene, sculpturi și instalații, creând lumi în care legile care ne definesc realitatea sunt perturbate. În lucrările sale, spațiul și timpul plutesc, dând o senzație de dezorientare. Ea țese o „artă a memoriei”, care nu derivă dintr-o tehnică de memorare, ci mai degrabă dintr-un joc cu uitarea, lăsându-i memoriei libertatea de a fi imprecisă. Aici accentul este pus pe serii de schițe în care apar aranjamente fragmentare de elemente de arhitectură, peisaj și mobilier, evocând visele și mecanismele lor. De asemenea, este prezentată și *Je reviendrai [Voi reveni]*, o stampă realizată pe pagina dublă a unui pașaport, anunțând în mod paradoxal plecarea și întoarcerea, asemenea fantomelor care ne bântuie.

FR

Née en 1968 à Cosenza (Italie), vit et travaille à Paris (France).

Tatiana Trouvé développe dessins, sculptures et installations, composant des mondes où les lois qui définissent notre réalité sont perturbées. Dans ses œuvres, l'espace et le temps flottent, créant une expérience de désorientation. Elle tisse un « art de la mémoire », qui ne découle pas d'une technique de mémorisation mais plutôt d'un jeu avec l'oubli, laissant au souvenir toute latitude pour être imprécis. Ici l'accent est mis sur des séries d'esquisses dans lesquelles surgissent des arrangements fragmentaires d'éléments architecturaux, paysagers et mobiliers qui évoquent le rêve et ses mécanismes. Est également présentée *Je reviendrai*, estampe réalisée sur la double page d'un passeport, annonçant paradoxalement le départ et le retour, comme les fantômes qui nous hantent.

EN

Born in 1968 in Cosenza (Italy), lives and works in Paris (France).

Tatiana Trouvé makes drawings, sculptures and installations, composing worlds where the laws that define our reality are disrupted. In her works, space and time float, creating an experience of disorientation. She weaves an “art of memory”, which does not result from a memorisation technique but rather from a game with forgetfulness, leaving the memory the freedom to be imprecise. Here the focus is on a series of sketches in which fragmentary arrangements of architectural, landscape and furniture elements emerge, evoking dreams and their mechanisms. Je reviendrai [I'll be back] is also presented, a print made on the double page of a passport, paradoxically announcing both the departure and the return, like the ghosts that haunt us.

Fără titlu 1, 2008, stampă originală Je revierdrai
Serigrafie în 5 culori pe hârtie albă BFK Rives
texturată de 250 g, perforată cu laser, 47,3 x 64,5 cm
Colecția MAC VAL – Muzeul de Artă Contemporană
din Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Sans titre 1, 2008, estampe originale Je revierdrai
Sérigraphie en 5 couleurs sur papier vélin BKF de
Rives blanc 250 g, perforation laser, 47,3 x 64,5 cm
Collection MAC VAL – Musée d'Art Contemporain du
Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Untitled 1, 2008, original print Je revierdrai
Silk-screen print in 5 colours on 250 g white BKF
Rives wove paper, laser perforation, 47.3 x 64.5 cm
MAC VAL collection – Museum of Contemporary Art
of Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine

Adagp 2023

Studies, 2012-2015

**Creion, acuarelă, lac și cupru lipit pe hârtie, 115 x 170 cm
Prin amabilitatea artistului și a Galeriei Gagolian, New York**

Studies, 2012-2015

**Crayon, aquarelle, vernis et cuivre contrecollés sur papier, 115 x 170 cm
Courtesy de l'artiste et Gagolian, New York**

Studies, 2012-2015

**Pencil, watercolour, varnish and copper pasted on paper, 115 x 170 cm
Courtesy of the artist and Gagolian Gallery, New York**

TRECUTUL SE REPETĂ

Ciclul vieții, un miracol mereu reînnoit, jonglează cu diferite temporalități. El poate fi oprit brusc, așa cum arată Thu-Van Tran, evocând distrugerile provocate de război asupra unui teritoriu – mai exact, cele cauzate de Agentul Portocaliu folosit de armata americană în timpul războiului din Vietnam, ale cărui efecte se resimt și astăzi. În paralel, lucrarea luminoasă a lui Enrique Ramírez evidențiază viața îndelungată a plantei și invită la meditație. Demersurile acestor artiști sunt deopotrivă poetice și politice. Naufragiul pe o apă impasibilă care apare în buclă în videoclipul Katinkăi Bock pare să evoce conceptul antic al „eternei reînțoarceri”. Istoria se repetă, iar și iar.

RÉCURRENCE DE L'HISTOIRE

Le cycle de la vie, miracle sans cesse renouvelé, joue de différentes temporalités. Il peut être abruptement enrayé, comme le montre Thu-Van Tran en évoquant le poids de la guerre sur un territoire – plus précisément l'agent orange utilisé par l'armée américaine pendant la guerre du Vietnam, et dont les effets se font encore sentir aujourd'hui. En parallèle, l'œuvre lumineuse d'Enrique Ramírez met en avant le temps long du végétal, et invite à la méditation. Le travail de mémoire effectué par ces artistes est à la fois poétique et politique. Le naufrage sur une eau impassible apparaissant en boucle dans la vidéo de Katinka Bock semble quant à lui évoquer le concept antique d'« éternel retour ». L'Histoire se répète, encore et toujours.

HISTORY REPEATING

The cycle of life, constantly renewed miracle, plays with different temporalities. It can be abruptly stopped, as Thu-Van Tran shows by evoking the weight of war on a territory – more precisely the Agent Orange used by the US army during the Vietnam War, and whose effects are still felt today. In parallel, the luminous work of Enrique Ramírez highlights the long life of plants, and invites to meditation. The memory work performed by these artists is both poetic and political. The sinking upon impassive water appearing in a loop in Katinka Bock's video seems to evoke the ancient concept of “eternal return”. History repeats itself over and over again.

Text on the left wall, partially visible, including the words "Text on the left wall" and "Text on the left wall".

Para construir
un jardín,
necesitamos
de un trozo de tierra
y la eternidad.

Para construir
un jardín,
necesitamos
de un trozo de tierra
y la eternidad.

KATINKA BOCK

Nominalizată / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2019

RO

Născută în 1976 la Frankfurt (Germania), locuiește și lucrează la Paris (Franța) și la Berlin (Germania).

Fie că intervine într-un peisaj rural sau într-unul urban, Katinka Bock expune echilibrul fragil și natura efemeră a elementelor. În videoclipul *Couler un tas de pierre [Scufundarea unei grămezi de piatră]*, artista documentează scufundarea lentă și în continuă schimbare a unei bărci pline de pietre. Greutatea acestora contrastează cu fluiditatea apei, mineralul și acvaticul se opun. Figura umană apare pentru un scurt moment, lăsând să se întrevadă prezența noastră în peisaj.

FR

Née en 1976 à Francfort (Allemagne), vit et travaille entre Paris (France) et Berlin (Allemagne).

Intervenant dans des paysages tant ruraux qu'urbains, Katinka Bock expose l'équilibre fragile et le caractère éphémère des éléments. Avec la vidéo *Couler un tas de pierre*, l'artiste documente le naufrage lent et sans cesse renouvelé d'une barque remplie de pierres. Le poids de ces dernières contraste avec la fluidité de l'eau, le minéral et l'aquatique s'opposent. La figure humaine y apparaît brièvement, laissant entrevoir notre présence dans le paysage.

EN

Born in 1976 in Frankfurt (Germany), lives and works in Paris (France) and Berlin (Germany).

*Whether she intervenes in rural or urban landscapes, Katinka Bock exposes the fragile balance and ephemeral nature of the elements. With the video *Couler un tas de pierre* (Sinking a Pile of Stone), the artist documents the slow and ever-changing sinking of a boat full of stones. The weight of the stones contrasts with the fluidity of the water, the mineral and the aquatic are opposed. The human figure appears there briefly, suggesting our presence in the landscape.*

Photo © Katinka Bock

Couler un tas de pierre, 2007

Film de 8 mm transferat pe DVD, alb-negru, 2' 20"

Cadre: Sébastien Toet, Gisèle Pape

Asistență tehnică: Charles Roussel, Jean-François Leroy, Dora Protoluis, Arnaud Gruber

Producție: La suite, Château-Thierry și Centrul de Artă Contemporană La Synagogue de Delme

Prin amabilitatea artistului și din colecția KADIST, Paris

Couler un tas de pierre, 2007

Film 8mm transferé sur dvd, noir et blanc, 2'20"

Cadrage : Sébastien Toet, Gisèle Pape

Assistance technique : Charles Roussel, Jean-François Leroy, Dora Protoluis, Arnaud Gruber

Production : La suite, Château-Thierry et le Centre d'art contemporain la Synagogue de Delme

Courtesy de l'artiste et collection KADIST, Paris

Couler un tas de pierre, 2007

8 mm film transferred on DVD, black and white, 2' 20"

Framing: Sébastien Toet, Gisèle Pape

Technical assistance: Charles Roussel, Jean-François Leroy, Dora Protoluis, Arnaud Gruber

Production: La suite, Château-Thierry and the Centre for Contemporary Art La Synagogue de Delme

Courtesy of the artist and KADIST collection, Paris

ENRIQUE RAMÍREZ

Nominalizat / Nommé / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2020

RO

Născut în 1979 în Santiago de Chile, locuiește și lucrează la Paris (Franța) și în Santiago (Chile).

Semnul de neon „Pentru a face o grădină, ai nevoie de o bucată de pământ și de eternitate” ne amintește de importanța de a asculta natura. Acest citat al arhitectului peisagist Gilles Clément (tradus în limba spaniolă) oglindește conceptul său de „grădină planetară”, pentru a arăta faptul că Pământul este o grădină, finită și controlabilă, și că ființa umană are o responsabilitate fundamentală pentru echilibrul său. Evidențiată de Enrique Ramírez, această maximă rezzonează și arată necesitatea de a înțelege cum natura este capabilă să reziste schimbărilor, dezastrelor, dar mai ales să înfrunte timpul... Până când?

FR

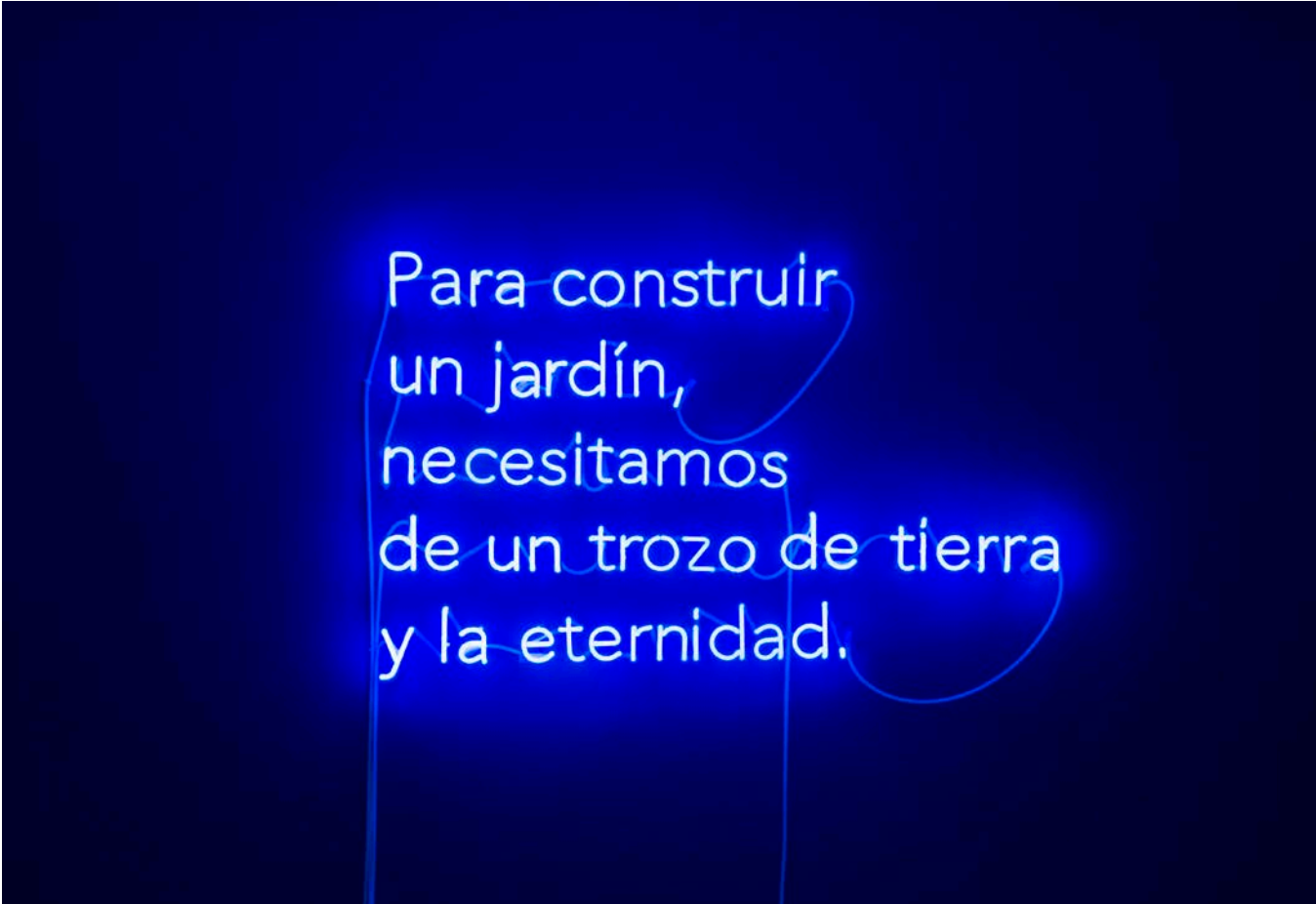
Né en 1979 à Santiago du Chili, vit et travaille entre Paris (France) et Santiago (Chili).

Le néon « Pour faire un jardin, il faut un morceau de terre et l'éternité » nous rappelle l'importance d'écouter la nature. Cette citation du paysagiste Gilles Clément (traduite en espagnol) fait écho à son concept de « jardin planétaire » pour signifier que la Terre est un jardin, fini et arpentable, et que l'être humain a une responsabilité fondamentale dans le bon équilibre de ce dernier. Mise en lumière par Enrique Ramírez, cette maxime résonne et montre la nécessité de comprendre la manière dont la nature est capable de supporter les changements, les catastrophes, mais surtout de faire face au temps... Jusqu'à quand ?

EN

Born in 1979 in Santiago de Chile, lives and works in Paris (France) and Santiago (Chile).

The neon sign “To make a garden, you need a piece of land and an eternity” reminds us of the importance of listening to nature. This quote from the landscape architect Gilles Clément (translated to Spanish) echoes his concept of “planetary garden” to signify that the Earth is a garden, finite and surveyable, and that human beings have a fundamental responsibility for its good balance. This saying, highlighted by Enrique Ramírez, resonates and shows the need to understand how nature is able to withstand changes, disasters, but above all to face time... Until when?

Para construir
un jardín,
necesitamos
de un trozo de tierra
y la eternidad.

Photo © Florian Kleinfenn © ADAGP 2023

Para construir un jardín necesitamos de un trozo de tierra y la eternidad, 2019
Neon, 90 x 142 cm
Prin amabilitatea artistului și a lui Michel Rein,
Paris/Bruxelles

Para construir un jardín necesitamos de un trozo de tierra y la eternidad, 2019
Néon, 90 x 142 cm
Courtesy de l'artiste et Michel Rein,
Paris/Bruxelles

Para construir un jardín necesitamos de un trozo de tierra y la eternidad, 2019
Neon, 90 x 142 cm
Courtesy of the artist and Michel Rein,
Paris/Brussels

THU-VAN TRAN

Nominalizatã / Nommée / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2018

RO

Născută în 1979 la Hanoi (Vietnam),
locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Rainbow Herbicides răspunde seriei *Trail Dust*, ambele inspirate de războaiele chimice purtate de Statele Unite în Vietnam, în anii 1960. Numită Ranch Hand, această operațiune militară americană a presupus pulverizarea de erbicide „curcubeu”, incluzând Agentul Portocaliu, pentru a contamina pământul și a distruge viețuitoarele. Meticulos realizate în grafit, aceste desene ale lui Thu-Van Tran evocă o natură străbătută de explozii de culoare. Aceste urme de neșters, precum defoliații multicolori, pătrund din interior și pentru totdeauna.

FR

Née en 1979 à Hanoi (Vietnam), vit et travaille à Paris (France).

Rainbow Herbicides répond à la série *Trail Dust*, toutes deux inspirées des guerres chimiques livrées par les États-Unis au Vietnam dans les années 1960. Intitulée « Ranch Hand », cette opération militaire américaine consistait en l'épandage d'herbicides « arc-en-ciel » dont l'agent orange, afin de contaminer les terres et de détruire le vivant. Réalisés minutieusement au graphite, ces dessins de Thu-Van Tran évoquent une nature trouée d'éclats de couleurs. Ces traces indélébiles, comme les défoliants multicolores, s'immiscent de l'intérieur et pour toujours.

EN

Born in 1979 in Hanoi (Vietnam), lives and works in Paris (France).

Rainbow Herbicides responds to the Trail Dust series, both inspired by the chemical wars waged by the United States in Vietnam in the 1960s. Entitled Ranch Hand, this American military operation involved the spraying of “rainbow herbicides”, including Agent Orange, in order to contaminate the land and destroy all living things. Meticulously drawn in graphite, these drawings from Thu-Van Tran evoke a nature pierced by bursts of colour. These indelible traces, like the multicoloured defoliants used, penetrate from the inside and forever.

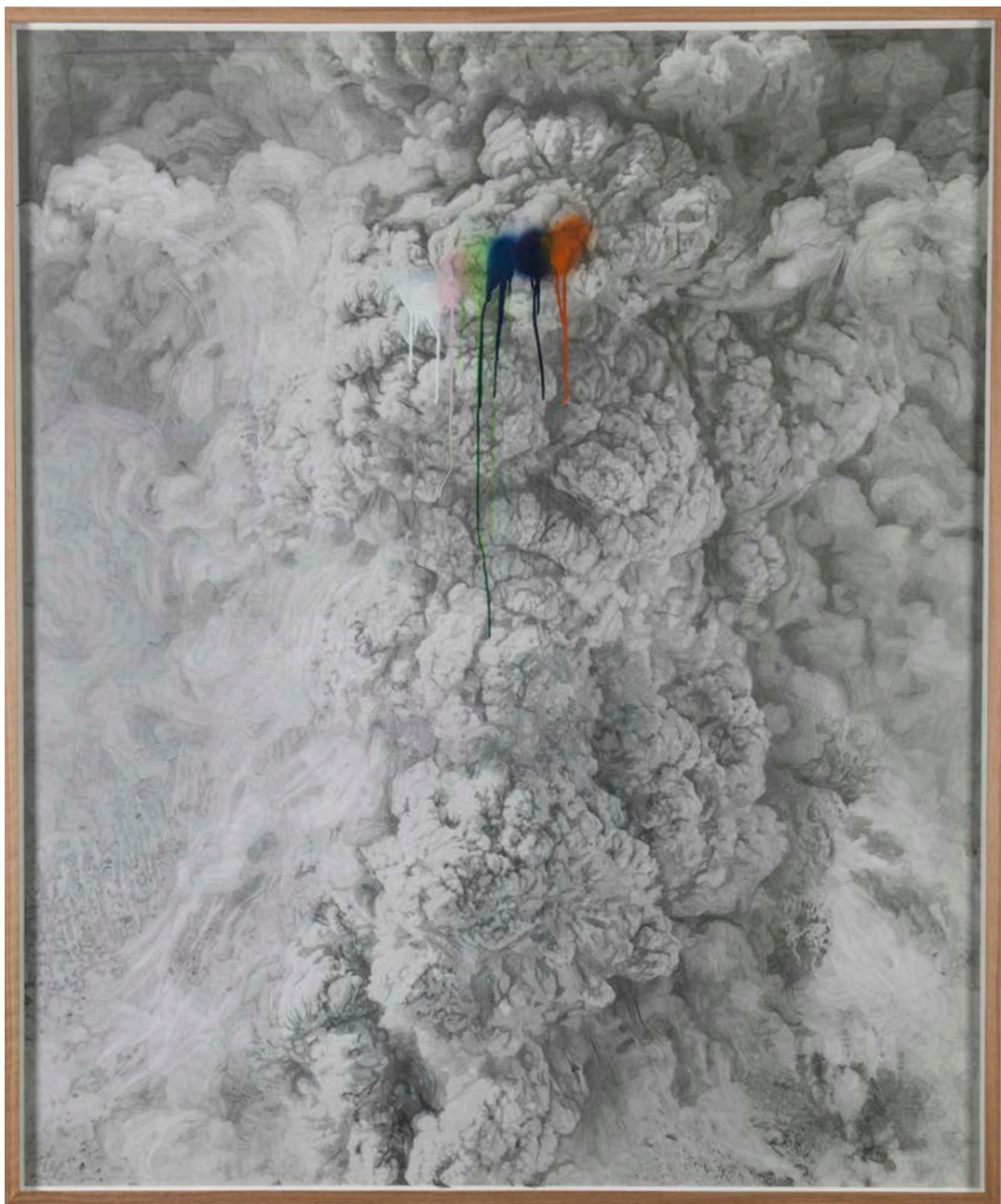

Photo © Rebecca Fanuele

Rainbow Herbicides, 2020
Grafit pe hârtie Canson, vopsea spray, 163 x 137 cm
Colecție privată
Prin amabilitatea artistului și a galeriei Meessen
De Clercq, Bruxelles

Rainbow Herbicides, 2020
Graphite sur papier Canson, peinture aérosol, 163 x
137 cm
Collection particulière
Courtesy de l'artiste et Meessen De Clercq,
Bruxelles

Rainbow Herbicides, 2020
Graphite on Canson paper, spray paint, 163 x 137 cm
Private collection
Courtesy of the artist and Meessen De Clercq,
Brussels

Rainbow Herbicides #3, 2020
Grafite pe hârtie Canson, vopsea spray, 68 x 57,5 cm
Prin amabilitatea artistului și a galeriei Almine Rech, Paris

Rainbow Herbicides #3, 2020
Graphite sur papier Canson, peinture aérosol, 68 x 57.5 cm
Courtesy de l'artiste et Almine Rech, Paris

Rainbow Herbicides #3, 2020
Graphite on Canson paper, spray paint, 68 x 57.5 cm
Courtesy of the artist and Almine Rech, Paris

REÎNNOIRE

Prin lucrările prezentate aici, rădăcinile trecutului creează mugurii viitorului. Totul poate fi construit, sau chiar reconstruit. Obiectele din societatea de consum (doze de aluminiu, sneakers) devin surse de inspirație pentru Mircea Cantor și Michel Blazy, căpătând un plus de însuflețire în procesul artistic care le conferă o a doua viață. Pictura mare, colorată și captivantă a lui Farah Atassi apare ca un *trompe l'oeil*: oare reprezintă fabrici și case, sau jucării din lemn? Suntem spectatori sau actori ai acestei scene? În cele din urmă, Clément Cogitore transformă tensiunile violente care acționează în corpul fizic, social și politic într-un moment de exaltare pură. Aici, viața își recapătă locul cuvenit, reînnoirea și rezistența se amestecă – o altă Istorie devine posibilă.

RENOUVEAU

Au travers des œuvres présentées ici, les racines du passé créent les floraisons du futur. Tout peut être construit, voire reconstruit. Des objets issus de la société de consommation (canettes, baskets) deviennent sources d'inspiration pour Mircea Cantor et Michel Blazy, gagnant un supplément d'âme dans le processus artistique qui leur donne une seconde vie. Le grand tableau coloré et immersif de Farah Atassi apparaît comme un trompe l'œil : représente-t-il des usines et habitations ou des jouets en bois ? Sommes-nous spectateurs ou acteurs de la scène ? Pour finir, Clément Cogitore transforme les violentes tensions à l'œuvre dans le corps physique, social et politique en un pur moment d'exaltation. Ici, la vie reprend ses droits, renouveau et résistance se mêlent – une autre Histoire est possible.

RENEWAL

Through the works presented here, the roots of the past create the buds of the future. Everything can be built, and even rebuilt. Objects from the consumer society (cans, sneakers) become sources of inspiration for Mircea Cantor and Michel Blazy, gaining an extra touch of soul in the artistic process that gives them a second life.

Farah Atassi's large, colourful and immersive painting appears as a trompe l'œil: does it represent factories and houses or wooden toys? Are we spectators or actors? Finally, Clément Cogitore transforms the violent tensions at work in the physical, social and political body into a pure moment of exaltation. Here, life regains its rights, renewal and resistance mingle – another History is possible.

Reinnoire

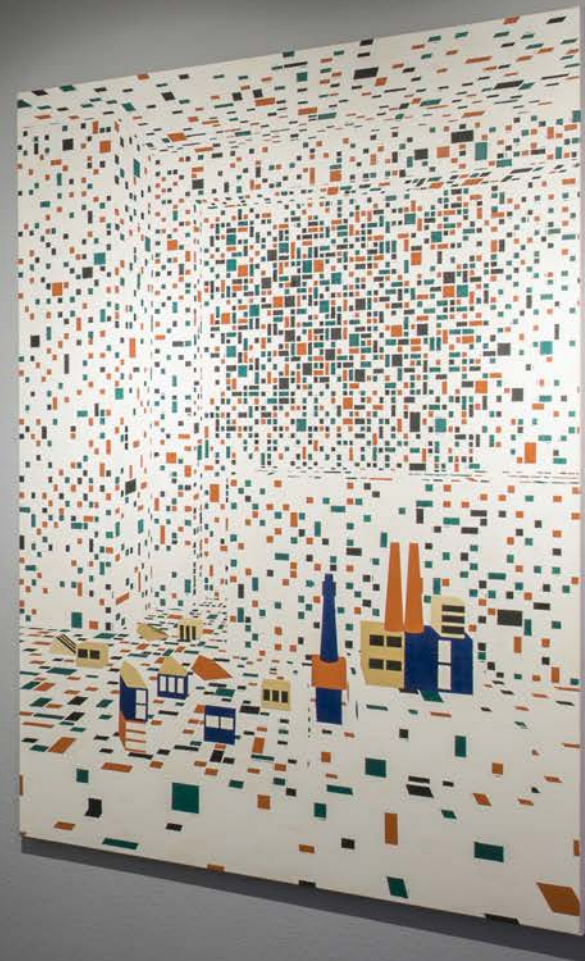
Prin lucrările prezentate aici, rădăcinile trecutului creează mugurii viitorului. Totul poate fi construit, sau chiar reconstruit. Obiectele din societatea de consum (doze de aluminiu, sneakerși) devin surse de inspirație pentru Mircea Cantor și Michel Blazy, căpătând un plus de însuflețire în procesul artistic care le conferă o a doua viață. Pictura mare, colorată și captivantă a lui Farah Atassi apare ca un trompe l'œil oare reprezintă fabrici și case, sau jucării din lemn? Suntem spectatori sau actori ai acestei scene? În cele din urmă, Clément Cogitore transformă tensiunile violente care acționează în corpul fizic, social și politic într-un moment de exaltare pură. Aici, viața își recapătă locul cuvenit, reinnoirea și rezistența se amestecă - o altă istorie devine posibilă.

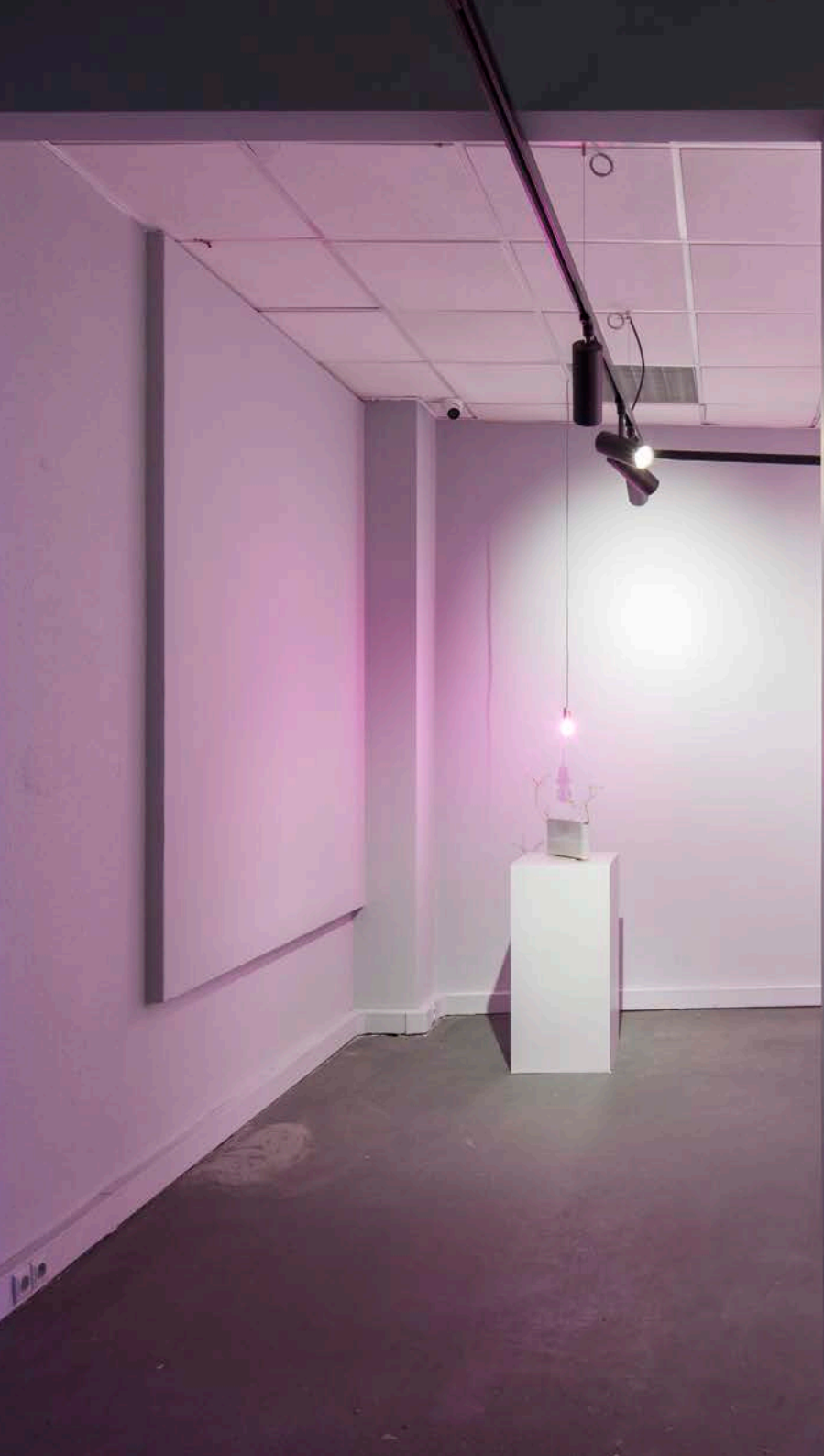
Renouveau

Au travers des œuvres présentées ici, les racines du passé créent les bourgeons du futur. Tout peut être construit, voire reconstruit. Des objets issus de la société de consommation (canettes, baskets) deviennent sources d'inspiration pour Mircea Cantor et Michel Blazy, gagnant un supplément d'âme dans le processus artistique qui leur donne une seconde vie. Le grand tableau coloré et immersif de Farah Atassi apparaît comme un trompe l'œil : représente-t-il des usines et habitations ou des jouets en bois ? Sommes-nous spectateurs ou acteurs de la scène ? Pour finir, Clément Cogitore transforme les tensions violentes à l'œuvre dans le corps physique, social et politique en un pur moment d'exaltation. Ici, la vie reprend ses droits, renouveau et résistance se mêlent - une autre Histoire est possible.

Renewal

Through the works presented here, the roots of the past create the bourgeons of the future. Everything can be built, and even rebuilt. Objects from the consumer society (cans, sneakers) become sources of inspiration for Mircea Cantor and Michel Blazy, gaining an extra touch of soul in the artistic process that gives them a second life. Farah Atassi's large colorful and immersive painting appears as a trompe l'œil: does it represent factories and houses or wooden toys? Are we spectators or actors? Finally, Clément Cogitore transforms the violent tensions at work in the physical, social and political body into a pure moment of exaltation. Here, life regains its rights, renewal and resistance mingle - another History is possible.

MIRCEA CANTOR

Laureat / Lauréat / Laureate

Prix Marcel Duchamp 2011

RO

Născut în 1977 la Oradea (România), locuiește și trăiește pe Planeta Pământ.

Mircea Cantor reflectează critic atât asupra aspectelor pozitive, cât și a celor negative ale globalizării, folosind obiecte cotidiene a căror ambiguitate o dezvăluie. Creațiile sale poetice se încadrează într-un registru eminent social. În timpul primei sale expoziții personale din Franța, a creat *Rosace*. În urma întâlnirii cu un vânzător ambulant de scrumiere din cutii de suc, a colaborat și a aranjat aceste obiecte sub forma unei rozete medievale inspirate de Catedrala din Reims. Un gest sublimat de artă, care capătă apoi o dimensiune spirituală. Operele lui Mircea Cantor evocă ușurința cu care societatea poate zdrobi specificitățile culturale și individuale și demonstrează mai ales forța creatoare a interacțiunii umane.

FR

Né en 1977 à Oradea (Roumanie), vit et travaille sur Terre.

Mircea Cantor pose une réflexion critique sur les aspects tant positifs que négatifs de la mondialisation, utilisant des objets de la vie quotidienne dont il révèle l'ambiguïté. À ses créations poétiques s'attache un registre éminemment social. C'est lors de sa première exposition monographique en France qu'il réalise *Rosace*. Suite à sa rencontre avec un marchand ambulant de cendriers en canettes de soda, il collabore et agence ces objets sous la forme d'une rosace médiévale inspirée de la Cathédrale de Reims. Un geste sublimé par l'art, qui prend alors une dimension spirituelle. Si les œuvres de Mircea Cantor évoquent la facilité avec laquelle la société peut broyer les spécificités culturelles et individuelles, elles démontrent avant tout la force créatrice des interactions humaines.

EN

Born in 1977 in Oradea (Romania), lives and works on Earth.

*Mircea Cantor's work critically reflects on the positive, as well as the negative aspects of globalisation, using everyday objects whose ambiguity he reveals. His poetic creations have an eminently social register. He produced *Rosace* during his first monographic exhibition in France. Following his meeting with a street vendor of soda can ashtrays, he collaborated and arranged these objects in the form of a mediaeval rosette inspired by Reims Cathedral. A gesture sublimated by art, which then takes on a spiritual dimension. If Mircea Cantor's works evoke how easily society can crush individual and cultural specificities, they demonstrate above all the creative force of human interaction.*

Rosace, 2018

Scrumiere din cutii de sifon, plexiglas, aluminiu,
190 cm diametru

Prin amabilitatea artistului și a Galeriei Dvir, Bruxelles

Rosace, 2018

Cendriers en canettes de soda, plexiglas, aluminium,
190 cm de diamètre

Courtesy de l'artiste et Dvir Gallery, Bruxelles

Rosace, 2018

*Soda-can ashtrays, Plexiglass, aluminium,
190 cm diameter*

Courtesy of the artist and Dvir Gallery, Brussels

FARAH ATASSI

Nominalizată / Nommée / Nominated

Prix Marcel Duchamp 2013

RO

Născută în 1981 la Bruxelles (Belgia), locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Dezvoltând un joc subtil de absență-prezență și de du-te-vino între epoci și forme, Farah Atassi compune scene ca spații poetice și ludice. Pânzele sale mari, viu colorate, oferă motive cu un ritm vesel. În prim-planul expoziției *Building the City II*, artista plasează elemente figurative, care iau forma unor clădiri industriale. Motivul constructivist capătă o funcție dublă: devine materialul de construcție al unei lumi în miniatură și un element al unei compoziții abstracte. Prin utilizarea unui model geometric abundent, artista descrie un nou spațiu conceptual, atât fizic, cât și mental.

FR

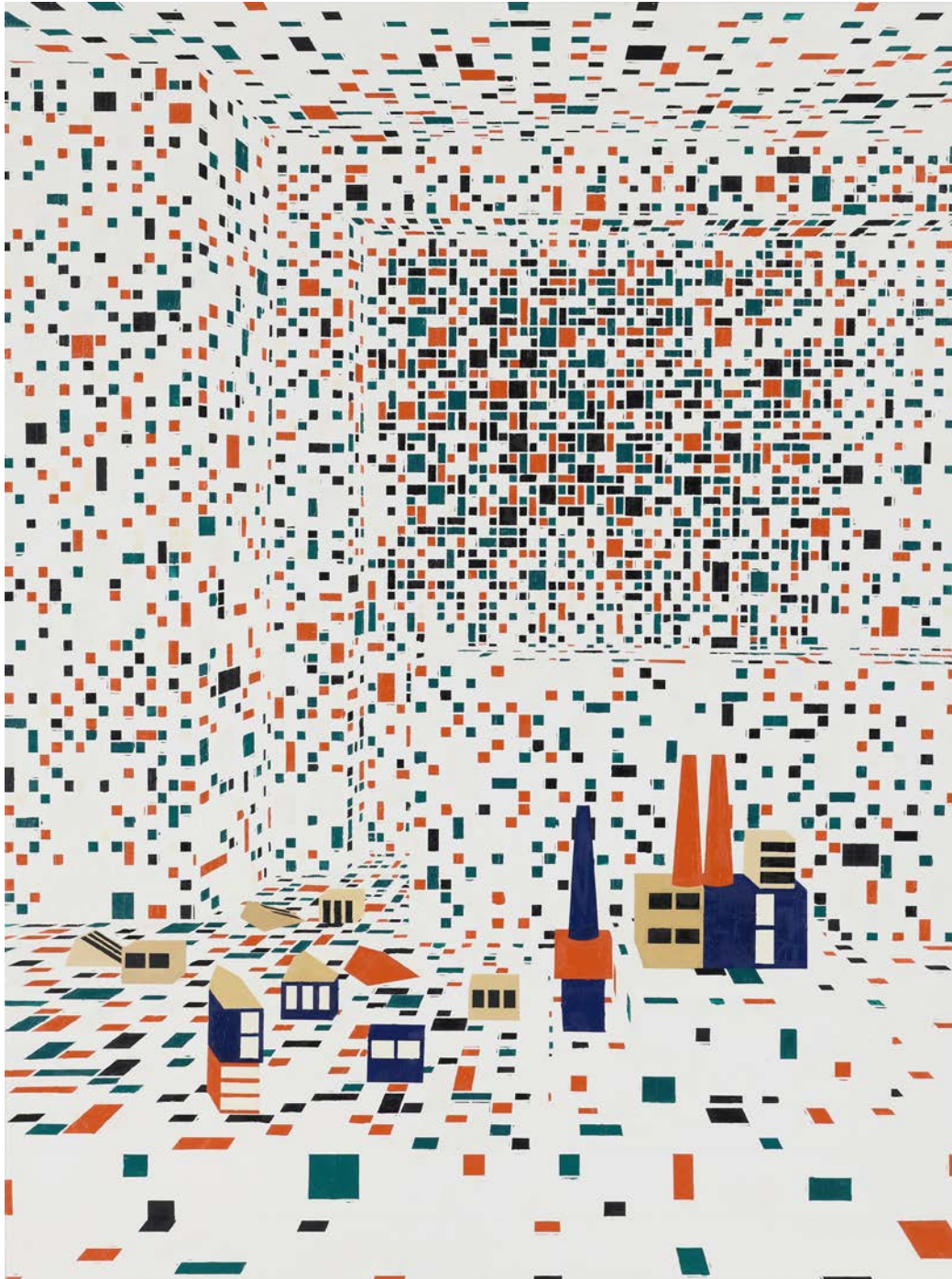
Née en 1981 à Bruxelles (Belgique), vit et travaille à Paris (France).

Élaborant un jeu subtil d'absence-présence et d'aller-retour entre les époques et les formes, Farah Atassi compose des scènes, comme autant d'espaces poétiques et ludiques. Ses grandes toiles aux couleurs vives offrent des motifs au rythme jubilatoire. Au premier plan de *Building the City II*, l'artiste installe des éléments figuratifs, qui prennent la forme de bâtiments industriels. Le motif constructiviste adopte une double fonction – il devient matériau de construction d'un monde miniature et élément d'une composition abstraite. En utilisant un motif géométrique foisonnant, l'artiste dépeint un nouvel espace conceptuel, à la fois physique et mental.

EN

Born in 1981 in Brussels (Belgium), lives and works in Paris (France).

Developing a subtle game of absence-presence and of going back and forth between eras and forms, Farah Atassi composes scenes as poetic and playful spaces. Her large, brightly coloured canvases offer motifs with a jubilant rhythm. In the foreground of Building the City II, the artist installs figurative elements that take the shape of industrial buildings. The constructivist motif adopts a dual function – it becomes the building material of a miniature world and an element of an abstract composition. By using an abundant geometric pattern, the artist depicts a new conceptual space, both physical and mental.

Building the City II, 2013
Ulei și glicerină pe pânză, 195 x 145 cm
Colecția Hoche Partners, Bruxelles
Prin amabilitatea artistei și a Galeriei Xippas, Geneva

Building the City II, 2013
Huile et glycéro sur toile, 195 x 145 cm
Collection Hoche Partners, Bruxelles
Courtesy de l'artiste et Galerie Xippas, Genève

Building the City II, 2013
Oil and glycerine on canvas, 195 x 145 cm
Hoche Partners collection, Brussels
Courtesy of the artist and Xippas Gallery, Geneva

MICHEL BLAZY

Nominalizat / Nommé / Nominated
Prix Marcel Duchamp 2008

RO

Născut în 1966 la Monaco, locuiește și lucrează la Paris (Franța).

Michel Blazy plasează ființa vie în centrul procesului său de creație și o încurajează să „își facă treaba”. El creează instalații efemere care generează și evidențiază diverse transformări ale obiectelor cotidiene. El prezintă aici o colecție de pantofi sport din care cresc plante. Cu poezie și umor, lucrarea oferă o a doua viață unor pantofi sport considerați inutilizabili, prezentați în maniera unui *concept store*. În paralel, el expune un hard disk stricat, ca un card de memorie al timpului lăsat în suspans, și îi anulează vechimea. Pentru Michel Blazy, operele de artă sunt ființe vii care nu pot fi concepute fără energie, metamorfoze și multiple ciudățenii.

FR

Né en 1966 à Monaco, vit et travaille à Paris (France).

Michel Blazy place le vivant au centre de son processus créatif et l'encourage à « faire son œuvre ». Il crée des installations éphémères, qui génèrent et mettent en évidence diverses transformations d'objets du quotidien. Il présente ici une collection de chaussures de sport envahies par des plantes. Avec poésie et humour, l'œuvre offre une seconde vie à des baskets considérées comme inutilisables, présentées à la manière d'un *concept store*. Il expose en parallèle un disque dur cassé, comme une carte mémoire du temps laissé en suspens, et déjoue son obsolescence. Pour Michel Blazy, les œuvres sont des êtres vivants, qui ne se conçoivent pas sans énergies, métamorphoses et étrangetés multiples.

EN

Born in 1966 in Monaco, lives and works in Paris (France).

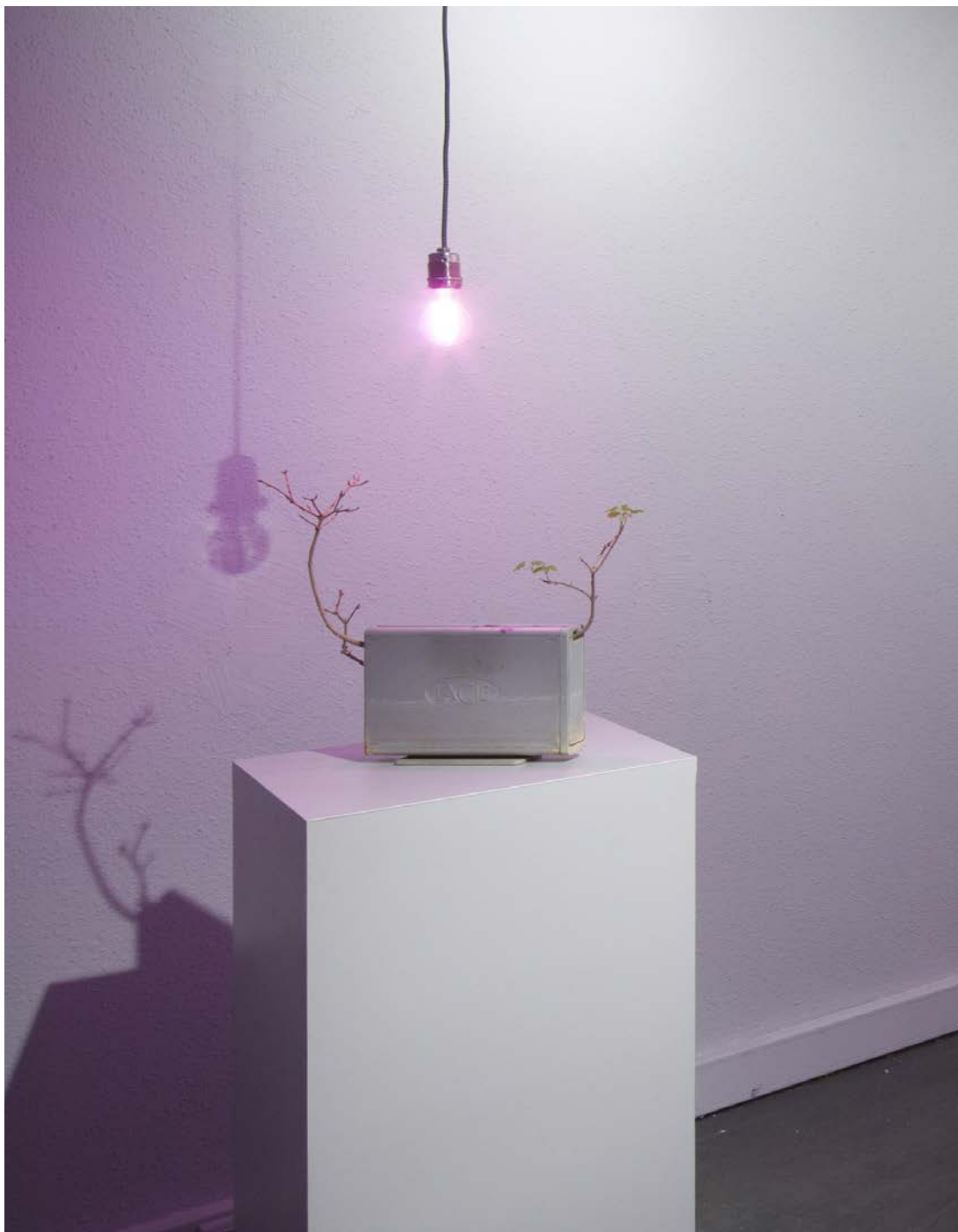
*Michel Blazy places the living at the centre of his creative process and encourages it to “do its work”. He creates ephemeral installations that generate and highlight various transformations of everyday objects. Here he presents a collection of sneakers overgrown with plants. With poetry and humour, this work offers a second life to the sneakers that are considered unusable, presented in the manner of a *concept store*. In parallel, he exhibits a broken hard disk, like a time memory card left in suspense, and thwarts its obsolescence. For Michel Blazy, artworks are living beings that cannot be conceived without energy, metamorphosis and many quirks.*

Running Time, 2014-2023, detaliu
Pantofi sport, plante, sol, apă, lumină horticolă,
structură din lemn, 315 x 385 x 15 cm
Prin amabilitatea artistului și a Art: Concept, Paris

Running Time, 2014-2023, détail
Chaussures de sport, plantes, terre, eau, lumière
horticole, structure en bois, 315 x 385 x 15 cm
Courtesy de l'artiste et Art : Concept, Paris

Running Time, 2014-2023, detail
Sport shoes, plants, soil, water, horticultural light,
wooden structure, 315 x 385 x 15 cm
Courtesy of the artist and Art: Concept, Paris

Memorial Garden, 2013

**Hard disk, arțar, lumină horticolă, 50 x 50 x 20 cm
Prin amabilitatea artistului și a Art: Concept, Paris**

Memorial Garden, 2013

Disque dur, érable, lumière horticole, 50 x 50 x 20 cm
Courtesy de l'artiste et Art : Concept, Paris

Memorial Garden, 2013

*Hard disk, maple, horticultural light, 50 x 50 x 20 cm
Courtesy of the artist and Art: Concept, Paris*

CLÉMENT COGITORE

Laureat / Lauréat / Laureate
Prix Marcel Duchamp 2018

RO

Născut în 1983 la Colmar (Franța), locuiește și lucrează la Berlin (Germania) și la Paris (Franța).

Punând sub semnul întrebării memoria colectivă, Clément Cogitore prezintă în cadrul expoziției două videoclipuri care își fac ecou unul altuia. În *Les Indes Galantes*, dansatorii de krump reiau opera-balet omonimă din secolul al XVIII-lea a lui Jean-Philippe Rameau. Suprapunerea muzicii baroce și a acestui dans – născut în ghetourile din Los Angeles ca reacție la revoltele și la represiunea brutală a poliției care au urmat atacului asupra lui Rodney King în 1992 – creează o energie de revoltă, un elogiu al rezistenței. Mulțimea se adună și trupurile ocupă scena operei pentru a prezenta o altă Istorie.

FR

Né en 1983 à Colmar (France), vit et travaille entre Berlin (Allemagne) et Paris (France).

Interrogeant la mémoire collective, Clément Cogitore présente dans l'exposition deux vidéos qui se font écho. Dans *Les Indes Galantes*, des danseurs de krump se réapproprient l'opéra-ballet éponyme de Jean-Philippe Rameau datant du XVIIIe siècle. La superposition de la musique baroque et de cette danse – née dans les ghettos de Los Angeles en réaction aux émeutes et à la répression policière brutale ayant suivi le passage à tabac de Rodney King en 1992 – crée une énergie de révolte, un éloge de la résistance. La foule s'agglomère et les corps s'emparent de la scène de l'opéra pour présenter une autre Histoire.

EN

Born in 1983 in Colmar (France), lives and works in Berlin (Germany) and Paris (France).

*Questioning collective memory, Clément Cogitore presents two videos in the exhibition that echo each other. In *Les Indes Galantes*, a group of krump dancers reappropriate Jean-Philippe Rameau's eponymous ballet opera from the 18th century. The superimposition of baroque music and this dance – born in the ghettos of Los Angeles in reaction to the riots and the brutal police repression following the beating of Rodney King in 1992 – creates an energy of revolt, a praise of resistance. The crowd gathers and bodies take over the opera stage to present another History.*

Photo © Clément Cogitore © ADAGP 2023

Les Indes Galantes, 2017

Video, color, 6'

Producție: Opera Națională din Paris – 3 scene /
Les Films Pélleás

Coregrafie: Brahim Rachiki, Igor Carouge, Bintou Dembele
Prin amabilitatea artistului, a Chantal Crousel
Consulting, Paris, și a Galeriei Reinhard Hauff, Stuttgart

Les Indes Galantes, 2017

Vidéo, couleur, 6'

Production : Opéra national de Paris - 3e scène /
Les Films Pélleás

Chorégraphie : Brahim Rachiki, Igor Carouge, Bintou Dembele
Courtesy de l'artiste, Chantal Crousel Consulting, Paris et
Galerie Reinhard Hauff, Stuttgart

Les Indes Galantes, 2017

Video, colour, 6'

Production: National Opera in Paris – 3 scenes /
Les Films Pélleás

Choreography: Brahim Rachiki, Igor Carouge, Bintou Dembele
Courtesy of the artist, Chantal Crousel Consulting, Paris,
and Reinhard Hauff Gallery, Stuttgart

Mulțumiri

Daria de Beauvais ar dori să le mulțumească artiștilor, creditorilor și galeriilor care au participat la expoziție, precum și Art Safari (în special Ioanei Ciocan, Alexandrei Marin, Adrianei Nancu, Andreei Vrabie, Ioanei Apostol, Cristinei Lica, Roxanei Marcu, echipei tehnice și voluntarilor), ADIAF (mai ales lui Claude Bonnin, Carolinei Crabbe), Institutului Francez din România (în special lui Julien Chiappone-Lucchesi, lui Loïc Meuley și Ioanei Alexandru), precum și Institutului Francez din Paris (mai precis Evei NGuyen Binh, lui Erol Ok, Emiliei Boucheteil, lui Marie-Cécile Burnichon, Adelinei Blanchard, lui Stéphane Ré). În cele din urmă, multe mulțumiri Lisei Colin pentru ajutorul acordat și lui Jean-Baptiste de Beauvais pentru sprijinul său.

Remerciements

Daria de Beauvais souhaite remercier les artistes, prêteurs et galeries ayant participé à l'exposition, ainsi que Art Safari (et plus particulièrement Ioana Ciocan, Alexandra Marin, Adriana Nancu, Andreea Vrabie, Ioana Apostol, Cristina Lica, Roxana Marcu, l'équipe technique et les bénévoles), l'ADIAF (et plus particulièrement Claude Bonnin, Caroline Crabbe), l'Institut Français de Roumanie (et plus particulièrement Julien Chiappone-Lucchesi, Loïc Meuley, Ioana Alexandru) ainsi que l'Institut Français à Paris (et plus particulièrement Eva NGuyen Binh, Erol Ok, Emilie Boucheteil, Marie-Cécile Burnichon, Adeline Blanchard, Stéphane Ré). Enfin, merci à Lisa Colin pour son assistance et à Jean-Baptiste de Beauvais pour son soutien.

Thanks

Daria de Beauvais wishes to thank the artists, lenders and galleries who participated in the exhibition, as well as Art Safari (and more specifically Ioana Ciocan, Alexandra Marin, Adriana Nancu, Andreea Vrabie, Ioana Apostol, Cristina Lica, Roxana Marcu, the technical team and the volunteers), ADIAF (and more specifically Claude Bonnin, Caroline Crabbe), the French Institute of Romania (and more specifically Julien Chiappone-Lucchesi, Loïc Meuley, Ioana Alexandru), as well as the French Institute in Paris (and more specifically Eva NGuyen Binh, Erol Ok, Emilie Boucheteil, Marie-Cécile Burnichon, Adeline Blanchard, Stéphane Ré). Finally, many thanks to Lisa Colin for her assistance and to Jean-Baptiste de Beauvais for his support.

Coordonator / coordonatrice / coordinator

Curator / commissaire / curator

Grafica / graphisme / graphic design

© Art Safari 2023

Ioana Ciocan

Daria de Beauvais
asist. **Lisa Colin**

Art Safari / Andreea Vrabie

**Primăria
Capitalei**

**INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN**

**MUZEUL
NATIONAL
DE ARTĂ
AL ROMÂNIEI**

*Liberté
Créativité
Diversité*

